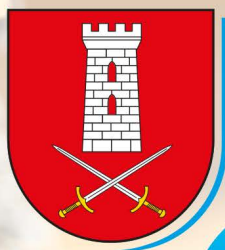

Cena: 5 zł

Nr 06/201 listopad-grudzień 2024

Echa Osieka

GAZETA GMINNA OSIEK-GŁĘBOWICE

Uroczystości 11 listopada s. 2

75-lecie LKS Brzezina s. 4

Postać Mariana Górkiewicza s. 17

Co słyszać w Ośrodku Zdrowia s. 19

Losy Kazimierza Buczułińskiego s. 20

„I POSZLI JAK ZAWSZE UPARCI, JAK ZAWSZE ZA HONOR SIĘ BIĆ” – UROCZYŚĆCI 11 LISTOPADA W GMINIE OSIEK

Rada Regencyjna w odezwie do narodu 11 listopada 1918 roku przekazała władzę zwierzchnią Józefowi Piłsudskiemu, dając wyraz temu, o czym od 123 lat marzył każdy Polak. Nastąpiła wreszcie ona – Niepodległość – krucha i ulotna, ale jakże ważna i napawająca nas dumą. Podczas II wojny i później w Polsce Ludowej nie było uroczystości związanych z tym świętem, zmiany przyniósł dopiero słynny rok 1989. W 1997 roku Sejm podjął uchwałę, w której wyraźnie zaznaczono dwóch okupantów – hitlerowskich i sowieckich, był to również swoisty przełom. Po tych zmianach świętowano już Narodowe Święto Niepodległości w całej Polsce – od Pomorza przez Warszawę, Podhale i wreszcie Osiek. W 2000 roku odbyła się pierwsza akademie zorganizowana w gminie Osiek przez bibliotekę; była skromna, odbyła się w klubie wśród nielicznej publiczności. Każdego roku świętowaliśmy wolność coraz huczniej. Oprócz odprawianych uroczystych Mszy Świętych, składania kwiatów pod tablicą naszego bohatera wojennego, Kazimierza Jędrzejowskiego, (a od 2017 składamy także kwiaty pod obeliskiem z okazji 700-lecia wsi), rokrocznie zapraszamy mieszkańców na akademie i występy artystyczne. Od 2004 roku młodzież przygotowywana przez nauczycieli z ZSP nr 1 prezentuje swoje talenty. I z każdym rokiem poziom jest równie wysoki.

Na uroczystą Mszę Świętą w intencji Ojczyzny spod Urzędu Gminy wyruszyli: orkiestra dęta pod batutą Leszka Górkiewicza, poczty sztandarowe OSP Osiek,

OSP Głębowice, PSL, SGiEG w Osieku, Koła Pszczelarzy w Osieku, Koła Łowieckiego „Orzeł” oraz poczty sztandarowe z każdej ze szkół.

Nad całością uroczystości czuwała dyrektor GCKCiS w Osieku p. Krystyna Dusik, która wraz z Sekretarzem Gminy Osiek p. Andrzejem Sobockim, była prowadzącą. Do gości i wszystkich zgromadzonych zwrócił się Wójt Gminy Osiek Marek Jasiński, nawiązując do trudów Polaków,

w tym także osieczan, przy walkach o odzyskanie utraconej wolności. Tegoroczne święto miało szczególny charakter, bowiem na ten rok przypada 80. rocznica bitwy pod Monte Cassino, w której uczestniczyli osieczanie, więc by uczcić pamięć o nich, program artystyczny przygotowany przez ZSP nr 1 nosił tytuł „Czerwone maki. Osieczanie w armii Andersa”. Powstał on na podstawie dokumentów i wspomnień rodzin żołnierzy, zebranych przez p. Marzenę Borkowską i p. Krystynę Czerny. Scenariusz przygotowała p. Małgorzata Gwóźdź, która zajęła się także reżyserią. Nad oprawą muzyczną czuwała p. Bernadeta Stawowczyk-Zemanek. Scenografię przygotowały panie; Anna Kacorzyk, Katarzyna Matlak oraz Monika Opalach. Obsługę techniczną zapewnił p. Jarosław Lenart. Stroje uszyła p. Barbara Dusik.

Wydaje: Gminne Centrum Kultury, Czytelniwa i Sportu w Osieku
 Redaguje kolegium w składzie: Agnieszka Hudecka, Zofia Plechocińska, Krystyna Dusik
 Współpraca stała: Krystyna Czerny, Urszula Babińska, jednostki gminne, organizacje lokalne
 Skład: Łukasz Plechociński
 Druk: Drukarnia i Wydawnictwo Grafikon, Jarosowice 324, tel. 33 873 46 20
 Adres redakcji: 32-608 Osiek, ul. Główna 125, tel. 33 845 81 55, e-mail: eo@osiek.pl
 Ogłoszenia przyjmowane są w godzinach pracy Biblioteki Publicznej w Osieku.
 Zapraszamy na stronę internetową gminy Osiek, zakładka „Echa Osieka”.
 Powierzonych materiałów redakcja nie zwraca i zastrzega sobie prawo do ich skracania. Za treść listów, reklam i jakość zdjęć prezentowanych nie odpowiadamy.

We wzruszającym spektaklu skupiającym się na Franciszku Kacorzyku, Stanisławie Jurczyku, Andrzeju Jarzynie, Janie Kwaśniaku, Antonim Freju, Wawrzyńcu Mleczku, Ludwiku Wilku, Stefanie Rusinie, którzy „nie urodzili się w wolnej Polsce”, którzy przeżyli pierwszą wojnę jako młodzieńcy bądź

dzieci, zobaczyliśmy, jak w trakcie drugiej wojny stanęli do walki o wolny kraj, czy to jako ułani, czy to strzelcy podhalańscy, wreszcie jako żołnierze II Korpusu Polskiego pod dowództwem generała Władysława Andersa. Różnie toczyły się ich wojenne losy, odwiedzili wiele krajów, naznaczył ich marsz i głód, ale połączyła ich bitwa pod Monte Cassino, gdzie spotkali się i wzięli udział w opisywanej jako jedna z najzacieklejszych potyczek II wojny światowej. Zostali za to odznaczeni licznymi odznaczeniami m.in. Krzyżami Monte Cassino. Na włoskim wzgórzu został Jan Kwaśniak, który 12 maja dzielnie stawił czoła niemieckiej ofensywie. Po bitwie II Korpus ewakuowano do Wielkiej Brytanii, gdzie osieccy bohaterowie czekali na powrót do kraju. Wracali w latach 1946–1948 i niestety nie było tak, jak zda-

wać by się mogło. Za wieloletnią tułaczkę, za odwagę, za bohaterstwo byli naznaczeni, nazywani pogardliwie „andersowcami”, za walki na zachodzie rodzinom nic się nie należało. Dlatego tak ważne jest pielęgnowanie tych wspomnień i przywracanie im należnej czci.

Młodzież wcieliła się w osieckich żołnierzy i ich rodziny, spektaklowi towarzyszył szkolny chór i soliści, którzy wykonali utwory m.in. „Czerwone maki pod Monte Cassino”, „Stare drzewa” Corteza, „Róża czy bez”, „Da Bóg”, „Aniołom szepnij to” Sanah. Soliści to Maja Januszewska, Julia Michalak, Dominik Michalak, Malwina Bogdan. Na pianinie akompaniował Filip Mozołowicz.

Akademia przygotowana przez ZSP nr 1 to nie jedyny akcent nawiązujący do wydarzeń z 1944 r. We wrześniu Stowarzyszenie Inicjatyw Społecznych w Osieku zorganizowało grę terenową „Z Osieka pod Monte Cassino i do powstańczej Warszawy”, gdzie 10 rodzin zmierzyło się z zadaniami, które skupiały się na dziejach m.in. wymienionych już osieckich bohaterów. Z inicjatywy Towarzystwa Miłośników Osieka powstaje także publikacja, w której będą przedstawione losy wszystkich znanych nam do tej pory uczestników tej bitwy, w tym również Ludwika Jekiełka z Polanki Wielkiej i Jana Kawczaka z Osieka, który po wojnie pozostał w Wielkiej Brytanii.

Słowa George Santayany „Kto nie pamięta historii, skazany jest na jej ponowne przeżycie” brzmią dzisiaj, na tle obecnych wydarzeń, jeszcze mocniej. Organizując uroczyste obchody tak ważnego dla nas Polaków święta, nie tylko pamiętamy o wszystkich tych, którzy przelali za nas krew, ale staramy się wzmacniać poczucie wspólnoty i pielęgnować patriotyzm.

AH

75-LECIE LUDOWEGO KLUBU SPORTOWEGO BRZEZINA

19 października Ludowy Klub Sportowy Brzezina świętował 75-lecie powstania. W osieckiej sali widowiskowej zjawili się wojewoda małopolski Krzysztof Jan Klęczar, członek Zarządu Powiatu Jerzy Mieszczak, Wójt Gminy Osiek Marek Jasiński, Przewodnicząca Rady Gminy Małgorzata Bańdur oraz przedstawiciel Małopolskiego Związku Piłki Nożnej wiceprezes Jerzy Nogawiecki, a także prezes jednostki terenowej Podokręgu Piłki Nożnej Jerzy Dudek. Była to doskonała okazja, by podziękować działaczom, sponsorom, trenerom i zawodnikom oraz podsumować działalność Klubu.

Prezes LKS Brzezina Edmund Mieszczak w swoim przemówieniu przytoczył prezentowaną poniżej historię Klubu, zaznaczając, że obecny stan to zasługa wielu ludzi, pokoleń, także kibiców. Dziękując wszystkim, którzy przyczynili się Klubowi, wspominał również, że Brzezina Osiek jest wyjątkowa dzięki sekcji lekkiej atletyki – w której ostatnio odnotowano znaczące sukcesy, jak opisywane na łamach „Ech” wygrane: złoty medal oszczepniczki Amelii Gibas w Mistrzostwach Polski U18 i jej awans do Mistrzostw Europy a także zwycięstwa Barbary Wąsik w biegach na 1000 m z przeszkodami w Mistrzostwach Polski U16. W pięknych słowach o budowaniu wspólnoty, umacnianiu więzi

i rozwijaniu sportowych talentów w Klubie wyraził się o Brzezynie wojewoda Krzysztof Jan Klęczar. Wiceprezes MZPN Nogawiecki podkreślił, że pomimo trudności LKS Brzezina to przykład, że jeśli tylko się chce, wszystko jest możliwe. Zaznaczył również, że siłą Klubu jest inwestowanie w przyszłość, co obrazuje liczba ok. 130 zawodników – dzieci i młodzieży, które uczęszczają na zajęcia z piłki nożnej.

LKS Brzezina otrzymała Medal 110-lecia Małopolskiego Związku Piłki Nożnej. Wręczono także indywidualne wyróżnienia: Brązowe Honorowe Odznaki MZPN otrzymali Edmund Mieszczak i Łukasz Szczepaniak; Srebrną Honorową Odznakę MZPN przyznano Lucynie Luranc; Złotymi Honorowymi Odznakami MZPN uhonorowani zostali: Jerzy Płonka i Adam Majda. Ważnym punktem uroczystości było także wręczenie przez wójta Marka Jasińskiego odznaki honorowej „Za zasługi dla gminy Osiek” dla LKS Brzezina na ręce prezesa Edmunda Mieszczaka.

AH

HISTORIA LUDOWEGO KLUBU SPORTOWEGO BRZEZINA W OSIEKU

Pierwszym przewodniczącym nowo powstałego w 1949 roku LZS Osiek został jego założyciel Jan Sommer, dyrektor szkoły podstawowej Nr 1 w Osieku Dolnym, a mecze były rozgrywane na placu obok obecnego Urzędu Gminy. Drużyna rozpoczęła rozgrywki w klasie C Podokręgu Chrzanów a w 1952 roku awansowała do klasy B.

W 1955 roku nastąpiło połączenie LZS-u z Dziką Drużyną działającą przy POHZ Osiek, posiadającą boisko obok pałacu Rudzińskich. Do nazwy LZS Osiek dodano „Brzezina”. Odtąd wszystkie mecze aż do 2013 roku rozgrywane były na tym obiekcie. Klub rozwijał się, powstawały nowe sekcje tj. lekkiej atletyki, siatkówki, szachów i podnoszenia ciężarów. Efektem ich działalności były sukcesy na spartakiadach POM i LZS, tak powiatowych, jak i wojewódzkich. W późniejszych latach sekcje te zakończyły jednak swoją działalność. Pozostała sekcja wiodąca – piłka nożna.

Dużym problemem dla Klubu był brak szatni klubowej dla zawodników. W początkowym okresie korzystano z pomieszczeń Państwa Żmudów, Pałacu, Browaru, Państwa Zajaców. Budowę nowej szatni obok boiska rozpoczęto w 1967 roku. Po jej wybudowaniu warunki dla zawodników zdecydowanie się poprawiły.

Drużyna zaczęła wtedy osiągać coraz lepsze wyniki. Na przełomie 1967/1968 awansowała do bardzo silnej A klasy krakowskiej. Po roku zanotowano jednak spadek do klasy B Podokręgu Oświęcim. Kolejny awans do klasy A nastąpił dopiero w 1980 roku, a historyczny do klasy okręgowej w 1983 roku, w której grano tylko jeden sezon. Tych awansów i spadków na przełomie kolejnych lat było jeszcze kilka. Aktualnie od dekady drużyna zadomowiła się prawie na stałe w lidze okręgowej, gdzie zajmuje z reguły czołowe lokaty.

Klub może pochwalić się również sekcją lekkiej atletyki, której młodzież na zawodach regionalnych, wojewódzkich czy też krajowych osiąga świetne wyniki sportowe. W naszym regionie jesteśmy jedynym Ludowym Klubem Sportowym prowadzącym sekcję lekkiej atletyki.

W 2013 roku Klub przeprowadził się do nowego obiektu sportowego wybudowanego przy lesie Ka-

rolina, dzięki staraniom ówczesnego Wójta Gminy Osiek Jerzego Mieszczaka, na budowę którego gmina pozyskała znaczne unijne środki finansowe. Powstał stadion z dwoma pełnowymiarowymi oświetlonymi boiskami sportowymi, trybuną z 500 miejscami siedzącymi, szatniami dla zawodników i siłownią. Naszym zdaniem w chwili obecnej nasz obiekt jest najlepszy w całym powiecie oświęcimskim.

Dziś nasi sportowcy mają godne warunki do uprawiania sportu, a kibice mogą zasiąść na trybunach i być świadkami licznych wydarzeń sportowych.

Ludowy Klub Sportowy Brzezina jest nierozzerwalnie związany z Osiekiem, wrósł w jego historię, znalazł trwałe miejsce w sercach wielu pokoleń osieckich kibiców. Z dumą i radością możemy chwalić się osiągnięciami naszych zawodników w piłce nożnej, lekkiej atletyce a kiedyś także w piłce siatkowej.

Edmund Mieszczak

SUKCESY KGW GŁĘBOWICE W INWAŁDZIE

7 grudnia 2024 roku w Inwałdzie odbyła się 25. edycja Konkursu Potraw Regionalnych Stół Wigilijny organizowanego przez Stowarzyszenie Gospodyń Wiejskich w Andrychowie.

Panie z Koła Gospodyń Wiejskich w Głębowicach zdobyły:

- Grand Prix za Stół wigilijny
- I miejsce za Ozdobę choinkową
- I miejsce za Stroiki na Święta Bożego Narodzenia – Tradycyjne
- I miejsce za Nalewkę babuni (nalewka z igiel świerku)

Spotkanie uświetnił występ osieckiego Zespołu Pieśni i Tańca Kotlina, który zaprezentował suitę rzeszowską.

Serdecznie gratulujemy laureatkom!

100 LAT PANI JANINY KUIK Z GŁĘBOWIC

Pani Janina Kuwik ze Śmietanówki w Głębowicach 4 listopada 2024 roku skończyła 100 lat. Z życzeniami przybył Wójt Gminy Osiek Pan Marek Jasiński. W obecności Przewodniczącej Rady Gminy Pani Małgorzaty Bańdur, Kierownika USC Pani Joanny Luranc oraz przedstawicielek KRUS-u Pani Urszuli Hudzik i Pani Teresy Sajdak pogratulował pięknego jubileuszu, przekazując jednocześnie jubilatce listy gratulacyjne od Prezesa Rady Ministrów i Wojewody Małopolskiego.

Pani Janina Kuwik jest głębowiczanką, wywodzi się z rodu Śmiettańskich. Jest najmłodszą spośród pięciorga rodzeństwa, miała trzech braci i jedną siostrę. Mąż Jubilatki pracował zawodowo i równocześnie zajmował się pracą na roli. Pani Janina mieszka z synem Krzysztofem i jego żoną Marią. Jubilatka ma również córkę, czworo wnuków oraz jednego prawnuka.

Na co dzień Pani Janina cieszy się dobrym zdrowiem. Jaki jest sekret jej długowieczności? Trzy razy dziennie spaceruje wśród pobliskich stawów. Jest pogodna, ale z nostalgią wspomina rodzeństwo i przyjaciół.

Późnym popołudniem Panią Janinę odwiedzili także mieszkańcy wsi i sołtys Pani Edyta Matyjasik-Kulig, wręczając jej upominki, kwiaty i tort. Muzyczny prezent sprawiła także Amatorska Orkiestra Dęta, grając piękny koncert przed domem Państwa Kuwików.

AH

Zaproszenie

Tradycyjnie w dniu 6 stycznia 2025 roku w sali przy Ochotniczej Straży Pożarnej w Osieku, już po raz trzydziesty pierwszy odbędzie się spotkanie najstarszych mieszkańców Osieka i Głębowic. W spotkaniu tym uczestniczyć będą osoby urodzone w 1955 roku oraz poniżej tego rocznika. Indywidualne zaproszenia dostarczane zostaną na adres uczestników. Msza święta zostanie odprawiona o godz. 13:00 w kościele parafialnym pw. św. Andrzeja Apostoła w Osieku.

Serdecznie zapraszam
Wójt Gminy Osiek Marek Jasiński

JUBILEUSZE PAR MAŁŻEŃSKICH

„Nie wystarczy pokochać, trzeba jeszcze umieć wziąć tę miłość w ręce i przenieść ją przez całe życie” – Konstanty Ildefons Gałczyński

19 listopada 2024 r. świętowaliśmy jubileusze par małżeńskich. W sali widowiskowej w Osieku pojawili się jubilaci, by odebrać z rąk Wójta Gminy Osiek Pana Marka Jasińskiego, w obecności Przewodniczącej Rady Gminy Osiek Pani Małgorzaty Bańdur oraz Kierownika Urzędu Stanu Cywilnego Pani Joanny Luranc – odznaczenia nadane przez Prezydenta RP Andrzeja Dudę. Za 50 lat pożycia małżeńskiego pary otrzymały Medale za Długoletnie Pożycie Małżeńskie natomiast pary ze stażem sześćdziesięciu i sześćdziesięciu pięciu lat symboliczne dyplomy gratulacyjne, kwiaty i upominki.

Wójt, witając jubilatów, pogratulował tak pięknego jubileuszu. Zaznaczył, że każda z par ma swoją wyjątkową i niepowtarzalną historię, ale każdą łączą miłość, tolerancja, wzajemny szacunek, bowiem to one stanowią podstawy trwałości każdego małżeństwa. W tym szczególnym dniu złożył serdeczne podziękowania za wszelkie trudy i owoce minionych lat, za swoistą lekcję życiowej wytrwałości. Następnie Przewodnicząca Rady Gminy pogratulowała małżonkom złotych, diamentowych i żelaznych jubileuszy.

Jubilaci obchodzący 50-lecie:

- Barbara i Adam Adamusowie,
- Maria i Józef Bałamuccy,
- Jadwiga i Józef Baronowie,
- Maria i Władysław Biesowie,
- Maria i Zdzisław Gorzkowscy,
- Barbara i Zdzisław Jekiełkowie,
- Irena i Franciszek Jekiełkowie,
- Helena i Kazimierz Mitorajowie,
- Wiesława i Jan Safernowie.

Jubilaci obchodzący 60-lecie:

- Weronika i Jan Jekiełkowie,
- Waleria i Jan Klęczarowie,
- Bronisława i Edward Marchelewiczowie,
- Maria i Franciszek Sikorowie,
- Alina i Albin Tomczykowie,
- Zofia i Kazimierz Żmudowie.

Jubilaci obchodzący 65-lecie:

- Maria i Bolesław Jurczykowie,
- Teresa i Jan Lenartowie,
- Teresa i Edward Lurancowie,
- Teresa i Jan Niemcowie.

Jubileusz 65-lecia małżeństwa

MARIA I BOLESŁAW JURCZYKOWIE

Jubileusz 60-lecia małżeństwa

BRONISŁAWA I EDWARD MARCHELEWICZOWIE

Jubileusz 65-lecia małżeństwa

TERESA I EDWARD LURANCOWIE

Jubileusz 60-lecia małżeństwa

MARIA I FRANCISZEK SIKOROWIE

Jubileusz 65-lecia małżeństwa

TERESA I JAN LENARTOWIE

Jubileusz 60-lecia małżeństwa

WALERIA I JAN KLĘCZAROWIE

Jubileusz 60-lecia małżeństwa

ALINA I ALBIN TOMCZYKOWIE

Jubileusz 60-lecia małżeństwa

ZOFIA I KAZIMIERZ ŻMUDOWIE

WERONIKA I JAN JEKIEŁKOWIE

IRENA I FRANCISZEK JEKIEŁKOWIE

BARBARA I ADAM ADAMUSOWIE

MARIA I JÓZEF BAŁAMUCCY

BARBARA I ZDZISŁAW JEKIEŁKOWIE

MARIA I ZDZISŁAW GORZKOWSCY

HELENA I KAZIMIERZ MITORAJOWIE

WIEŚŁAWA I JAN SAFERNOWIE

V SESJA RADY GMINY OSIEK, 26 WRZEŚNIA 2024 R.

Sesję prowadziła przewodnicząca Rady Gminy Małgorzata Bańdur.

Wójt Marek Jasiński poinformował o swojej pracy między sesjami, między innymi o:

podpisaniu umowy na przebudowę ul. Czereśniowej w Osieku, modernizacji oczyszczalni ścieków w Osieku i dostawie ciągnika z wozem asenizacyjnym, podpisaniu umów: na zadaszenie trybun na stadionie w Osieku, na dotację na przebudowę oddziału dziecięcego w szpitalu w Oświęcimiu, na dotację dla parafii św. Andrzeja Apostoła w Osieku na prace konserwacyjne w zabytkowym kościele, na dowóz dzieci niepełnosprawnych do szkół, na dotację dla spółek wodnych w Osieku i w Kętach na remonty rowów, udziale w podpisaniu umowy na remont dalszego odcinka ul. Karolina, udziale w uroczystościach dożynkowych w Głębowicach, udziale w konkursie bukietów zielnych zorganizowanym przez Koła Gospodyń Wiejskich w Andrychowie, uczestnictwie w pikniku parafialnym w Głębowicach oraz gminnych uroczystościach dożynkowych w Osieku, udziale w posiedzeniach Rady Sołectkiej w Głębowicach oraz Rady Sołectkiej w Osieku, udziale w posiedzeniach Komisji Budżetu Rozwoju Gospodarczego i Ochrony Środowiska, udziale w Wojewódzkich Dożynkach w Polance Wielkiej, wręczeniu aktów nadania stopnia mianowania dla nauczycieli z naszych szkół oraz nagrody Wójta Gminy Osiek dla Amelii Gibas za wybitne osiągnięcia sportowe, udziale w Walnym Zebraniu Stowarzyszenia Doliny Karpi.

Wójt wyraził podziękowania jednostkom OSP w Osieku i w Głębowicach za zaangażowanie, działanie i pomoc podczas akcji ratunkowej w trakcie wrześniowych podtopień i powodzi.

Rada Gminy Osiek podjęła uchwały w sprawie:

- zmiany uchwały Nr XLVII/402/2023 Rady Gminy Osiek z dnia 28 grudnia 2023 r. w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Osiek.
- zmiany uchwały Nr XLVII/403/2023 Rady Gminy Osiek z dnia 28 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości z terenu

gminy Osiek i zagospodarowania tych odpadów w zamian za uiszczoną przez właścicieli nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

- wyboru przedstawicieli do Rady Społecznej Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Osieku.
- rodzaju i wysokości nagród dla zawodników za osiągnięte wyniki sportowe oraz warunków i trybu przyznawania nagród pieniężnych, ich rodzaju i wysokości dla trenerów za wysokie osiągnięcia w działalności sportowej i szkoleniowej.
- skargi na działania Kierownika Gminnego Zakładu Gospodarki Komunalnej w Osieku.
- udzielenia pomocy finansowej w formie dotacji celowej dla Gminy Miasta Oświęcim w 2024 roku.
- zmiany planu budżetu gminy na 2024 rok.
- zmiany uchwały nr XLVII/408/2023 Rady Gminy Osiek z dnia 28 grudnia 2023 roku w sprawie Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy Osiek na lata 2024–2034.

ZEBRANIA WIEJSKIE

Zebranie wiejskie w Sołectwie Głębowice odbyło się 15 września 2024 roku, a w Sołectwie Osiek 29 września 2024 roku.

Na zebraniach wiejskich przedstawione zostały prowadzone inwestycje i działania w danych Sołectwach oraz całej gminie. Mieszkańcy zadawali pytania i zgłaszali wnioski dotyczące sołectw.

Głównym punktem tych zebrań było podjęcie uchwał Zebrania Wiejskiego w sprawie wniosku o zaplanowanie przedsięwzięć w budżecie gminy Osiek na rok 2025 ze środków Sołectwa Osiek i Głębowice w ramach funduszu sołectkiego. Wysokość funduszu sołectkiego w budżecie gminy Osiek na rok 2025 dla każdego z sołectwa wynosi po 50 328 80 zł. W Sołectwie Głębowice Zebranie Wiejskie podjęło uchwałę o uwzględnienie w budżecie Gminy Osiek na 2025 rok przedsięwzięcia zakupu sprzętu ratowniczo-gaśniczego dla OSP w Głębowicach, a w Sołectwie Osiek przedsięwzięcia nasadzeń zieleni na terenie przy Urzędzie Gminy w Osieku.

ZAKOŃCZONO BUDOWĘ INFRASTRUKTURY SPORTOWO-REKREACYJNEJ W OSIEKU

W listopadzie, po niespełna 6 miesiącach od daty podpisania umowy, zakończyła się inwestycja w ramach zadania pn. „Budowa infrastruktury sportowo-rekreacyjnej na terenie miejscowości Osiek w gminie Osiek”.

Według pierwotnych założeń inwestycja zlokalizowana przy Zespole Szkolno-Przedszkolnym Nr 1 w Osieku obejmować miała swoim zakresem budowę bieżni o nawierzchni poliuretanowej oraz modernizację istniejącego placu zabaw przez wymianę urządzeń i nawierzchni. W trakcie trwania zadania gmina Osiek wystąpiła do Banku Gospodarstwa Krajowego z prośbą o zwiększenie przyznanej kwoty dofinansowania, a co za tym idzie poszerzenie zakresu planowanych robót o rekultywację nawierzchni trawiastej boiska wewnątrz bieżni oraz modernizację nawierzchni boiska wielofunkcyjnego polegającą na renowacji zużytej technicznie warstwy wierzchniej.

Ostateczny koszt zadania, którego wykonawcą była firma PPHU CHEC Kazimierz Chęć z siedzibą ul. Nałkowskiej 16 D, 41-700 Ruda Śląska, wyniósł 963 054,30 zł. Realizacja zadania nie byłaby możliwa gdyby nie dofinansowanie pozyskane z Rządowego Funduszu Polski Ład: Program Inwestycji Strategicznych w wysokości 866 748,87 zł.

BUDOWA TERENU REKREACYJNEGO (...) W MIEJSCOWOŚCI GŁĘBOWICE

W dniu 11 października 2024 roku gmina Osiek, reprezentowana przez Wójta Pana Marka Jasińskiego, przy kontrasygnacie Skarbnika Pani Eweliny Kurzak, podpisała umowę na realizację zadania pn. „Budowa terenu rekreacyjnego ze ścieżkami pieszymi i obiektami małej architektury z towarzyszącym parkingiem i przyległym chodnikiem w miejscowości Głębowice”.

Inwestycję realizowała będzie firma Zakład Budowlano-Inżynieryjny Zdzisław Flejtuch z siedzibą w Preciszowie.

Wartość zadania wyniesie 2 455 014,89 zł. Na ten cel gmina Osiek pozyskała dofinansowanie z Rządowego Funduszu Polski Ład: Program Inwestycji Strategicznych w wysokości 2 332 264,15 zł. Zgodnie z umową zawartą z Wykonawcą zadanie zakończone powinno zostać w terminie do 12 miesięcy od dnia jej podpisania.

DOFINANSOWANIE NA REMONT ULICY OLSZYNOWEJ

W dniu 19 listopada 2024 roku, w Specjalnym Ośrodku Szkolno-Wychowawczym w Oświęcimiu, Wojewoda Małopolski Pan Krzysztof Jan Klęczar podpisał z samorządowcami z powiatów: oświęcimskiego, chrzanowskiego, olkuskiego i miechowskiego umowy potwierdzające przyznanie dofinansowania w ramach Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg na rok 2024.

W gronie samorządów, które otrzymały dofinansowanie w ramach przeprowadzonego naboru uzu-

pełniającego, znalazła się również gmina Osiek. Na zadanie pn. „Remont drogi gminnej 510103K w miejscowości Głębowice” otrzymaliśmy 194 991 zł dofinansowania.

W uroczystym podpisaniu umowy z Wojewodą udział wzięli Wójt Gminy Osiek Pan Marek Jasiński oraz Skarbnik Gminy Pani Ewelina Kurzak.

NAGRODY WÓJTA GMINY

W dniu 23 października 2024 roku, na specjalne zaproszenie Wójta Gminy Osiek Pana Marka Jasińskiego, gościliśmy w Urzędzie Gminy Pana Jana Bulkiewicza oraz Barbarę Wąsik, którzy odebrali przyznane im przez Wójta Gminy Osiek nagrody.

Barbara Wąsik otrzymała Nagrodę Wójta Gminy za osiągnięte wyniki sportowe, tj. za zdobycie złotego medalu w konkurencji biegu z przeszkodami na dystansie 1000 m podczas Mistrzostw Polski U16. Memoriał Janusza Kusocińskiego, które odbyły się w dniach 21–22 września 2024 roku w Białymstoku.

Pan Jan Bulkiewicz otrzymał Nagrodę Wójta Gminy, przyznaną trenerom, za wysokie osiągnięcia w działalności sportowej i szkoleniowej. Jeszcze raz serdecznie gratulujemy i życzymy kolejnych sukcesów.

W dniu 29 października 2024 roku, na specjalne zaproszenie Wójta Gminy Osiek Pana Marka Jasińskiego, gościliśmy w Urzędzie dwóch mieszkańców naszej gminy, Panią Martę Lach z Głębowic oraz Pana Bartosza Grubkę z Osieka, którzy odebra-

li przyznane im przez Wójta nagrody za wybitne osiągnięcia sportowe.

Marta Lach otrzymała nagrodę Wójta Gminy za zajęcie 10. miejsca w kolarstwie szosowym ze startu wspólnego kobiet podczas XXXIII Letnich Igrzysk Olimpijskich w Paryżu. To wielki sukces kolarki z Głębowic, z której jesteśmy niezwykle dumni. Sukces Marty pokazuje, że dzięki ciężkiej pracy, poświęceniu oraz wytrwałości w dążeniu do celu można spełniać swoje marzenia.

Bartosz Grubka otrzymał nagrodę Wójta Gminy za zajęcie 30. miejsca w triathlonie podczas Mistrzostw Świata, które odbyły się w hiszpańskim Torremolinos. To historyczny sukces mieszkańca Osieka, dla którego start w narodowych barwach był już wielkim wyróżnieniem a rywalizacja z najlepszymi amatorami z całego świata to przygoda, o której jak sami mówi, rok temu nawet nie myślał, że może być realna.

Jeszcze raz serdecznie gratulujemy i życzymy kolejnych sukcesów.

ZŁOTY BOHATERON DLA FIRMY AKSAM

AKSAM laureatem prestiżowej nagrody BohaterON im. Powstańców Warszawskich w kategorii „Firma”. Celem i ideą tego wyróżnienia jest pielęgnowanie pamięci o historii Polski, ale także docenianie oddolnych inicjatyw, które ją promują. Od 2022 nagradzane są również współczesne wyrazy patriotyzmu i wcielanie w życie wartości. Nagroda przyznawana jest w siedmiu kategoriach.

Pan Adam Kłęczar odebrał statuetkę 12 listopada podczas uroczystej gali w Warszawie. „Za wspaniałą postawę prezesa Adama Kłęczara wobec kryzysu firmy spowodowanego pożarem hali produkcyjnej. Współczesny patriotyzm bowiem to nie tylko deklaracja miłości do ojczyzny” – możemy przeczytać w uzasadnieniu nominacji firmy Aksam. Ponadto

właściciele firmy wspierają lokalną wspólnotę, angażując się w liczne projekty charytatywne i działania społeczne. Serdecznie gratulujemy!

Fot. T. Tołłoczko

JEDNOSTKI OSP Z NOWYM WYPOSAŻENIEM!

22 listopada 2024 roku miało miejsce oficjalne przekazanie na rzecz jednostek OSP w Głębowicach oraz OSP w Osieku odzieży specjalistycznej, zakupionej przez gminę Osiek w ramach realizacji zadania współfinansowanego ze środków województwa małopolskiego.

W ramach zadania objętego umową nr I/1395/RO/1965/24 z dnia 24 kwietnia 2024 roku zakupiono 2 zestawy (3 częściowych) ubrań ochronnych, 8 zestawów (2 częściowych) ubrań ochronnych oraz 2 pary butów strażackich.

Uroczystego przekazania zakupionej odzieży, na ręce Członka Zarządu OSP Głębowice Pana Jana Obstarczyka oraz Prezesa OSP Osiek Pana Michała Pomorzewskiego, dokonał Wójt Gminy Osiek Pan Marek Jasiński.

Na realizację zadania gmina Osiek pozyskała dofinansowanie w wysokości 20 000,00 zł.

Projekt współfinansowany ze środków Województwa Małopolskiego

ZAWODY WĘDKARSKIE O PUCHAR WÓJTA GMINY OSIEK

W dniu 19 października 2024 roku na wodach Zalewu Beskidzkiego w Osieku odbyły się „VIII Zawody Wędkarskie o Puchar Wójta Gminy Osiek”, których główną ideą była integracja środowisk samorządowych oraz promocja gminy Osiek. Do udziału w zawodach zgłosiły się 4 drużyny: gmina Chełmek, powiat oświęcimski, gmina Oświęcim, gmina Osiek.

Po zaciętej rywalizacji najlepsza okazała się drużyna Powiatu Oświęcimskiego.

Powiat Oświęcimski – 16,12 kg złowionych ryb.

Gmina Oświęcim – 15,02 kg złowionych ryb.

Gmina Chełmek – 14,50 kg złowionych ryb.

Gmina Osiek – 11,72 kg złowionych ryb.

W klasyfikacji indywidualnej najlepszy okazał się Bartłomiej Kajfasz (9,56 kg złowionych ryb), reprezentujący drużynę powiatu. Tuż za nim uplasowali się reprezentanci gminy Chełmek – Maciej Dworniczek (7,58 kg złowionych ryb) oraz gminy Oświęcim – Krzysztof Nykiel (6,04 kg złowionych ryb).

Po podsumowaniu zawodów i odczytaniu przez sędziów wyników, puchary i drobne akcesoria wędkarskie wręczył zawodnikom Wójt Gminy Osiek Pan Marek Jasiński. Pogratulował wszystkim uczestnikom osiągniętych rezultatów. Serdeczne słowa podziękowania skierował na ręce sponsorów, gospodarzy „Molo Resort” Państwa Beaty i Adama Kłęczarów za udostępnienie obiektów i Zalewu Beskidzkiego. Życząc kolejnych wędkarskich sukcesów, Wójt Gminy Osiek zaprosił wszystkich na następne zawody, które odbędą się w przyszłym roku.

NIECH ŻYJE NAM GÓRNICZY STAN! – BARBÓRKA 2024

Pobliskie kopalnie węgla kamiennego dają zatrudnienie wielu osieczanom, dlatego 30 lat temu w naszej gminie powstało Stowarzyszenie Górników Emerytów i Rencistów Górniczych w Osieku, które zrzesza obecnie ludzi z całego powiatu. 27 listopada w klubie Centrum odbyło się

jubileuszowe spotkanie Stowarzyszenia. 4 grudnia, w barbórkę, po uroczystej Mszy Świętej górnicy udali się na uroczystą akademię. Wykonawcami były przedszkolaki z grupy Motylków. Dzieci recytowały wiersze i piosenki przygotowane przez Panie: Annę Hałatek i Aleksandrę Gaweł, Anetę Adamus. Swoje talenty zaprezentowali także soliści ze szkolnego chóru Jedyńki: Maja Januszewska, Dominik Michalak i Igor Cieślowski, nad którymi czuwała Bernadeta Stawowczyk-Zemanek. Prezes Stowarzyszenia Stanisław Gąsiorek podziękował byłym i obecnym władzom za przychyłność. Wręczono także pamiątkowe statuetki.

Życzenia górnikom złożyli obecni na uroczystości: członek Zarządu Powiatu Jerzy Mieszczak, Wójt Gminy Osiek Marek Jasiński, przewodnicząca Rady Gminy Osiek Małgorzata Bańdur, radny Kamil Hałat oraz pierwszy prezes Stowarzyszenia Andrzej Fudala.

Spotkanie to miało jeszcze jeden szlachetny cel. Co roku członkowie Stowarzyszenia zbierają pieniądze na potrzebujące dziecko, w tym roku kwestowano na pięcioletnią Nelę Hałat z Osieka. Górnicy zebrali 8449 zł.

AH

HISTORIA STOWARZYSZENIA GÓRNIKÓW EMERYTÓW I RENCISTÓW GÓRNICZYCH W OSIEKU

Początki udziału osieczkich górników w uroczystościach gminnych i kościelnych sięgają lat 60. ubiegłego wieku. Wówczas to ufundowali sztandar, a najbardziej zasłużeni z nich tworzyli poczet sztandary, który reprezentował górników zarówno w uroczystościach kościelnych, jak i świeckich oraz pogrzebach zmarłych braci górników. Ta działalność była jednak bardzo spontaniczna i w pewnym momencie zaistniała potrzeba, aby górnicy ujęły ją w ramy organizacji. W latach 80. i na początku lat 90. ubiegłego wieku środowisko pracujących górników z Osieka liczyło kilkaset osób oraz dużą ilość emerytów i rencistów. Górnicy stanowili wówczas najliczniejszą grupę zawodową w naszej gminie.

W Barbórkę 1993 roku po mszy odbyło się pierwsze nieformalne spotkanie i rozmowy osieczkich górników z kopalń: „Brzeszcze”, „Piast”, „Ziemowit” i „Czeczot” w sprawie powołania w Osieku organizacji górniczej, która prawnie mogłaby działać i reprezentować górników w naszym regionie.

27 lutego 1994 roku w sali WDK w Osieku odbyło się pierwsze zebranie, podczas którego wyłoniono gru-

pę założycielską, a z niej Komitet Założycielski. Jego członkami zostali koledzy Andrzej Fudala, Edward Tyran i Jerzy Kozieł. Komitet ten na kolejnym zebraniu zaproponował, aby organizacja nasza przyjęła nazwę: „Stowarzyszenie Górników Emerytów i Rencistów Górniczych w Osieku” i przedstawił zgromadzonym do omówienia i zatwierdzenia statut organizacji.

Pierwsze oficjalne zebranie wyborcze Stowarzyszenia odbyło się 1.05.1994 roku. Stowarzyszenie liczyło wtedy 66 członków. Podczas zebrania wybrano zarząd, którego pierwszym prezesem został Andrzej Fudala oraz komisję rewizyjną.

Protokół z zebrania i wnioski o rejestrację przesłano do Sądu Wojewódzkiego w Bielsku-Białej. W dniu 16.05.1994 r. otrzymaliśmy decyzję z sądu, która informowała nas o zarejestrowaniu Stowarzyszenia wraz z wybranymi władzami oraz zatwierdzony został jego statut. Ten dzień jest początkiem działalności Stowarzyszenia Górników Emerytów i Rencistów Górniczych w Osieku.

Podczas zebrania sprawozdawczo-wyborczego w 2002 r. dokonaliśmy zmian w statucie Stowarzyszenia, w którym to poszerzyliśmy naszą działalność z terenu gminy Osiek na cały powiat oświęcimski. Efektem tego są zapisy do naszego Stowarzyszenia górników z sąsiednich miejscowości.

W chwili obecnej Stowarzyszenie jest największą organizacją na terenie naszej gminy i liczy 164 członków. Od powstania Stowarzyszenia w nasze szeregi zapisało się 404 członków.

W mijającym roku pożegnaliśmy 4 zmarłych kolegów, członków Stowarzyszenia. Są to: Jan Płonka, Stanisław Sobecki, Marek Sobecki, Roman Kłęczar.

W tym roku do Stowarzyszenia zapisało się 34 nowych członków. Szczególnie cieszy nas to, że są to młodzi ludzie, którzy, mam nadzieję, będą naszą przyszłością.

W ciągu tych 30 lat organizacją kierowało trzech prezesów: Andrzej Fudala w latach 1994–1996 i 1999–2000, Tadeusz Bies w latach 1997–1998 i Stanisław Gąsiorek, który od roku 2001 pełni tę funkcję nadal.

Od początku swego powstania Stowarzyszenie działało bardzo aktywnie. Wykonało remont starego i ufundowało nowy sztandar, zorganizowało wiele imprez towarzyskich naszym członkom i ich rodzinom; m.in. coroczne spotkania przy muzyce latem i jesienią, wczasy krajowe i zagraniczne oraz wycieczki. Imprezy te cieszą się bardzo dużym powodzeniem. Odprowadzamy wraz z poczetem sztandarowym na miejsce wiecznego spoczynku

zmarłych członków naszego Stowarzyszenia. Wielokrotnie organizowaliśmy zbiórki pieniędzy na leczenie chorych dzieci.

W dniu górniczego święta w naszych kościołach odprawiane są msze w intencji górników i ich rodzin. Również z tej okazji, corocznie organizujemy akademię, którą uświetniają swoimi występami dzieci z Zespołu Szkolno-Przedszkolnego nr 1. Nasi członkowie ubrani w mundury galowe bywają zapraszani na spotkania z dziećmi do osieckich przedszkoli. Stałym elementem obchodów Barbórki jest zabawa taneczna dla górniczych rodzin.

Bierzemy czynny udział we wszystkich ważnych uroczystościach religijnych oraz oficjalnych uroczystościach organizowanych przez Urząd Gminy. Nasz poczet sztandarowy jest zapraszany na uroczystości organizowane przez zaprzyjaźnione z nami organizacje; jak Ochotnicza Straż Pożarna w Osieku czy osieckie Koło Pszczelarzy.

W tym szczególnym jubileuszowym roku należy wyróżnić trzech naszych kolegów, można powiedzieć założycieli: Andrzeja Fudalę, Edwarda Tyrana i Jerzego Kozła, których bardzo mocne zaangażowanie w tworzenie naszego ugrupowania zaowocowało tym, że nasze Stowarzyszenie powstało, jest, działa i powiększa się.

Dziękujemy wszystkim kolegom, którzy przez te lata tworzyli poczet sztandarowy oraz byłym i obecnym prezesom, członkom zarządu i komisji rewizyjnych za ich wkład w działalność Stowarzyszenia.

Zachęcamy do wstępowania w nasze szeregi.

Niech żyje nam górniczy stan.

Zarząd

Podziękowanie

Serdecznie dziękujemy wszystkim tym, którzy z oddaniem, pasją i wielkim zaangażowaniem włączyli się w powstanie osieckiego wieńca dożynkowego a także dekoracji ołtarza w kościele św. Andrzeja Apostoła w Osieku Dolnym i dekoracji osieckiej sceny obok budynku Urzędu Gminy. Dziękujemy za każdy podarowany plód rolny, za pracę i poświęcony czas wolny. Tego typu inicjatywy są bardzo ważną częścią budowania wspólnoty i podtrzymywania tradycji.

Organizatorzy

MIĘDZYGMINNY KONKURS PIĘKNEGO CZYTANIA „ZŁOTE USTA”

25 listopada miał miejsce konkurs pięknego czytania, który organizowany jest już od 18 lat przez Gminną Bibliotekę Publiczną w Oświęcimiu z siedzibą w Grojcu, Gminne Centrum Kultury, Czytelnictwa i Sportu w Osieku oraz Gminną Bibliotekę Publiczną w Przeciszowie.

Celem konkursu jest promowanie czytania i popularyzowanie literatury dla dzieci i młodzieży. W konkursie wzięło udział 23 zawodników z trzech gmin. W jury zasiadły p. Alina Kwarciak, dyrektor MDK w Oświęcimiu, p. Agata Szyszka-Mądro, dyrektor GBP w Kętach oraz p. Danuta Żemła kierownik działu udostępniania zbiorów Galerii Książki w Oświęcimiu. Tegoroczna edycja skierowana była do uczniów klas VII i VIII szkół podstawowych. Książka, którą wybrano do czytania, to „Dzieci z placu Trzech Krzyży” Renaty Piątkowskiej. Poruszająca historia żydowskich dzieci, uciekinierów z warszawskiego getta. Opisanie są w niej losy „papierosiarzy”, młodzieży żydowskiej, która sprzedając papierosy niemieckim żołnierzom, radziła sobie w wojennej rzeczywistości najlepiej, jak umiała. Pomimo trudnego tematu opowieść Piątkowskiej zdobyła serca uczniów.

Było to szczególnie widoczne na spotkaniu autorskim, które odbyło się w przerwie konkursu – znacząca cisza i wszystkie oczy skierowane na panią Renatę Piątkowską, która z niespotykaną charyzmą opowiedziała o swoich książkach, skupiając się

w szczególności na książce „Wszystkie moje mamy”. To z kolei opowieść o Irenie Sendlerowej – niezwykłej postaci, kobiety, która uratowała od pewnej śmierci 2 500 żydowskich dzieci. Pani Piątkowska opowiadała, ile ryzykowała Irena Sendlerowa, w jaki sposób wydostawała te dzieci, jaką siatkę ludzi utworzyła, by zapewnić im przeżycie w wojennej, a później i powojennej Polsce, i jak bardzo jej osoba nie była doceniana. Autorce towarzyszyła p. Malwina Kożurno, lektorka, która zaprezentowała młodym uczestnikom i całej publiczności perfekcyjnie przeczytany tekst – doskonała dykcja to nie wszystko, ponieważ liczy się jeszcze artyzm i umiejętność wyrażania emocji.

Po spotkaniu dyrektor GCKCiS w Osieku p. Krystyna Dusik wraz z p. Andrzejem Sobeckim Sekretarzem Gminy Osiek, wręczyli zwycięzcom nagrody.

Mistrzem Czytania 2024 została Magdalena Surowiec ze szkoły podstawowej we Włosienicy, I Wicemistrzem Czytania Agata Kwaśniak z osieckiej Dwójki oraz II Wicemistrzem Czytania Kamila Jakubczyk z Przeciszowa Podlesia. Serdecznie gratulujemy laureatom!

AH

HISTORIA GŁĘBOWIC CZ. XXII

Na zakończenie cyklu artykułów poświęconych Amatorskiej Orkiestrze Dętej w Głębowicach, pragnę zaprezentować postać Mariana Górkiewicza wieloletniego członka orkiestry, kapelmistrza, nauczyciela, dyrygenta chórów, autora „Wieści z Głębowic”, którego dokonania na rzecz rozwoju kultury w Głębowicach są nieocenione.

„Mój życiorys muzyczny”¹

Fot.: Marian Górkiewicz

Urodziłem się 19 listopada 1922 roku w Głębowicach, powiat Wadowice. Jako dziecko wychowywałem się u rodziców mojej matki. Ojciec mój wyemigrował do Francji

w 1926 roku w poszukiwaniu pracy. Uczęszczałem do Szkoły Podstawowej w Głębowicach, a ukończywszy ją, poszedłem jeszcze do szkoły w Osieku Dolnym, aby tam ponownie skończyć siódmą klasę – szkołę podstawową siedmioklasową, z której można było iść do gimnazjum. Jednak do gimnazjum nie poszedłem, bo nie miał kto pokrywać kosztów związanych z nauką.

Fot.: Franciszek Górkiewicz brat ojca Mariana Górkiewicza, ur. 26.09.1907 r. w Głębowicach, zmarł 01.12.1989 r. w Warszawie. Franciszek Górkiewicz debiutował zawodowo jeszcze przed wojną, w orkiestrze Golda i Petersburskiego. Z bandliderem Adim Rosnerem odbył duże tournée po Francji i Belgii, w 1940 z orkiestrą Henryka Warsa pojechał do Związku Radzieckiego i tam zastała go wojna. Z II Korpusem i jego orkiestrą sztabową przeszedł cały szlak bojowy – aż do Monte Cassino. Po zakończeniu wojny wyjechał do Anglii, gdzie grywał w niewielkich zespołach dla Polonii. Do Polski powrócił na stałe w czerwcu 1947. Wanda Górkiewiczowa: „Mąż przywiózł ze sobą stopy nut, oryginalnych orkiestrówek, które służyły potem chyba wszystkim muzykom ze wszystkich warszawskich zespołów”. Grał w orkiestrze Studia Jazzowego Polskiego Radia kierowanej przez Jana Ptaszyna Wróblewskiego oraz w Orkiestrze Tanecznej Polskiego Radia „Ole Grupa” pod dyktando Jana Cajmera. Do radiowej orkiestry Jana Cajmera został

¹ Marian Górkiewicz, „Mój życiorys muzyczny” – tekst odnaleziony w „Wieściach z Głębowic”.

zaangażowany jako trębacz solowy. Grywał także jazz z Braćmi Łopatowskimi i z Karolem Boverym. W 1948 założył Septet Polskiego Radia, po dojściu Juliusza Skowrońskiego przekształcony w Septet Górkiewicza i Skowrońskiego.

W roku 1935–1936 zacząłem grać na skrzypcach, podpatrzywszy mojego nauczyciela Sommera w Osieku. Skrzypce dostałem od mego stryja Franciszka Górkiewicza (obecnie jeszcze grającego w Polskim Radio).

Fot.: Strona tytułowa płyty „Jazz pod cenzurą” Septet Górkiewicza i Skowrońskiego

Mój dziadek grał na skrzypcach jako pamięćcista (grał ze słuchu). Ja natomiast postanowiłem poznać palcówkę i podział nut. Palcówkę pokazał mi w pierwszej pozycji Górkiewicz Jan (zwany Grzesiakiem). Ten Grzesiak umiał trochę wygrać z nut, ale tylko w pierwszej pozycji. Jednak nie podjął się,

aby mnie podziału nut nauczyć. Skorzystałem z nauki u Wacięgi Michała, który w 1936 roku powrócił z wojska jako kornecista. Pierwszą moją zagraną z nut piosenką był utwór „Na barykady”. Po dwóch latach ćwiczenia na skrzypcach, mając zaledwie 16 lat, zacząłem grywać na zabawach i weselach.

Nie satysfakcjonowała mnie sama gra na skrzypcach i nauczyłem się palcówki na kornet i zacząłem trąbić. Już w roku 1938 grałem pierwszy raz z orkiestrą dętą na pogrzebie Adama Sali i Franciszka Wolasa. Próby orkiestry dętej odbywały się u Kuwika Józefa. Tam i ja uczyłem się. Wkrótce umiałem zagrać parę marszy żałobnych i wesołych.

Wiosną 1939 roku zgłosiłem się do orkiestry wojskowej w Wadowicach. Bardzo pragnąłem zostać elewem. Egzamin wypadł mi pomyślnie i jesienią miałem zgłosić się do wojska. Wrzesień 1939 roku pokrzyżował moje plany. Z chwilą napaści Hitlera na Polskę zagrałem w piwnicy „W mogile ciemnej”. Do czasu wysiedlenia ćwiczyłem na trąbie i skrzypcach. Podczas okupacji zostałem przydzielony do pracy u bauera. Nie rezygnowałem z grania. Grałem na dożynkach, weselach. Potrafiłem nawet przekupić swojego bauera, bo był łakomy na pieniądze. Zwalniał mnie z roboty, a ja mu za to dawałem 10 marek.

Okupacja przeminęła i zaraz zaczęło się odradzać życie muzyczne i wokalne w Głębowicach. Podczas okupacji jedynym miejscem do kontynuowania śpiewu był kościół. Organista Wacięga ćwiczył ciągle z młodymi dziewczynami dwu- i czterogłosowo chór mieszany. Polskość krzewiła się w sercach!

Pierwszy powojenny występ orkiestry dętej był dla radzieckich wojsk wracających z zachodu. Było to

w marcu lub kwietniu, kiedy to Pawlica Wojciech zgadał się z jakimiś oficerami radzieckimi, aby zebrać orkiestrę dętą. Z Głębowic byłem ja, Albin Sala, Adam Wandor, Karol Sala i pozbierani z Nidku, z Witkowic, Bulowic i Kęt. Przyjechał samochód i zawiózł nas do Dziedzic. Przy tej okazji widziałem różnicę między oficerami a zwykłymi żołnierzami. Oficerowie i my muzykanci jedliśmy mięso dobrze przyrządzone, a zwykli żołnierze jedli ziemniaki pożgane z chlebem.

12 maja 1945 roku zostałem pociągnięty do służby wojskowej. Za pośrednictwem Józefa Górkiewicza udało mi się dostać do orkiestry dętej przy R.K.U. w Wadowicach. Była to orkiestra bardzo dobra. Ja niewiele umiejąc, czułem się tam nieswojo. Tylko dzięki Józkowi Górkiewiczowi, jako starszemu sierżantowi, miałem względy. Ćwiczyłem całymi dniami i zdobyłem uznanie. Po pięciu miesiącach już grałem I kornet. W dodatku grywałem po weselach i zabawach, bo mieliśmy trzy zespoły. Nie doczekawszy się zorganizowania pułku piechoty w Wadowicach, zwolniono nas do domu.

W 1946 roku podjąłem pracę w Andrychowskich Zakładach Przemysłu Bawełnianego w Andrychowie. Wstąpiłem do zakładowej orkiestry, którą prowadził Józef Olejarz rodem z Głębowic. Po dwóch latach zwolniłem się z powodu trudnego dojazdu.

W Głębowicach grywałem pod kierunkiem kapelmistrza Michała Wacięgi. W 1954 roku Wacięga opuścił Głębowice i wówczas członkowie orkiestry mnie mianowali dyrygentem. Postanowiłem godnie wywiązywać się z powierzonego obowiązku. Odpisałem dziesiątki różnych utworów na orkiestrę dętą i ustawiłem sobie zespół wg mojej myśli.

Fot. Amatorska Orkiestra z Głębowic pod dyrekcją Mariana Górkiewicza, odpust lata 60. XX wieku

Dla młodych chłopców zorganizowałem naukę gry na instrumentach dętych. Spośród nich wyłonili się 12 muzyków. Nie mając za wiele czasu, jako rolnik, brałem czynny udział w nauce śpiewu miejscowego Koła Gospodyń i młodzieży, przygotowując ich do występów z różnych okazji. Uczyłem piosenek w Szkole Podstawowej w Głębowicach. Dziesiątki wieczorów poświęciłem na naukę piosenek do różnych przedstawień i wodewilów. Stworzyłem chór mieszany, który uczestniczył w różnorodnych prze-

Fot.: „Księżeczka marszowa” napisana przez Mariana Górkiewicza w 1949 r.

gładach wojewódzkich, powiatowych i gminnych. Moja praca społeczna objęła również Nidek, gdzie przez kilka lat uczyłem śpiewu.

Fot.: Zespół weselny z Głębowic, pierwszy z lewej gra na skrzypcach Marian Górkiewicz

W 1956 roku nasza orkiestra brała udział w przeglądzie powiatowym.

W 1965 roku zrezygnowałem ze stanowiska dyrygenta, powierzając je młodszemu koledze Bolesławowi Urodzie. Ten jednak niechętnie spełniał swój obowiązek i orkiestra została bez kapelmistrza. Jako nieoficjalny kapelmistrz znowu oddałem swoje usługi orkiestrze.

Przez okres od 1960 do 1967 zajmowałem się nauką gry na instrumentach w Szkole Podstawowej w Głębowicach. Wyuczyłem zespół 20 uczniów – akordeony, gitary, skrzypce, mandoliny i kontrabas. Przy współpracy miejscowego kierownika szkoły Tadeusza Niemczyka i nauczycielek Marii Lichańskiej i Anny Wójcik ćwiczyliśmy i braliśmy udział w eliminacjach powiatowych. W 1962 roku otrzymaliśmy wyróżnienie a w 1963 roku I miejsce. Dalsze prace umuzykalniające w szkole przejął Władysław Wolas, który w 1968 roku został wybrany kapelmistrzem orkiestry. Wszyscy mu pomagaliśmy, aby nie zaginęła ta gałąź kultury, którą nasi pradziadowie zapoczątkowali, a my ulepszyliśmy i podnieśliśmy na wyższy poziom.

Po przejściu batuty przez Władysława Wolasa miałem pięcioletnią przerwę jako dyrygent. Nie przestałem grać na instrumencie. Po odejściu Wolasa do Andrychowa zostałem zmuszony dalej prowadzić orkiestrę dętą.

Dzisiaj prowadzi tę orkiestrę mój wychowanek – Adam Sala, a ja muzykuję nadal. Prowadzę znów chór przy Kole Gospodyń dwu- i trzy głosowy, który występuje w Głębowicach i innych wioskach.

Fot. Chór „Wrzos” z Głębowic pod dyrekcją Mariana Górkiewicza na Przeglądzie Amatorskich Zespołów Artystycznych

Poświęciłem i poświęcam setki godzin na pisanie nut dla orkiestry dętej i chóru. Wszystko to wykonuję honorowo, aby rosła i nie zanikała kultura muzyczna i wokalna w Głębowicach”.

Uchwałą Rady Państwa 12 czerwca 1985 roku Marian Górkiewicz został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi.

Marian Górkiewicz zmarł 10 marca 1991 roku. Zamieszczona na nagrobku sentencja: „Muzyko, odziewiesz się w duszy i serca poruszysz” w pełni oddaje maksimum życia Wielkiego Społecznika.

Więcej informacji na temat 150-letniej historii Amatorskiej Orkiestry w Głębowicach oraz życia społeczno-kulturalnym Głębowic i okolicy znajdziecie Państwo w monografii: „150 lat Amatorskiej Orkiestry Dętej w Głębowicach 1874–2024”.

Opracowała: Urszula Babińska

CO SŁYCHAĆ W OŚRODKU ZDROWIA?

W jesienno-zimowym okresie, jak co roku, borykamy się z bardzo dużą ilością infekcji. Dotyczy to zarówno osób dorosłych, jak i dzieci. Szczególnie duże natężenie wizyt obserwujemy w poniedziałki, a w drugiej kolejności w piątki. Dlatego też zwracamy się do Państwa z prośbą, aby wizyty związane z wypisaniem zaświadczeń, skierowań i recept zplanować na środek tygodnia.

Ostatnio obserwujemy, że coraz większa liczba mieszkańców korzysta z rejestracji internetowej. Jest to bardzo wygodne dla pacjentów i odciąża jednocześnie linię telefoniczną, która w godzinach porannych jest rozgrzana do czerwoności. Zachęcamy do tej formy rejestracji. Jeśli ktoś nie wie, jak skorzystać z tej metody, to zapraszamy do recepcji. Pracownik rejestracji wszystko wyjaśni, poda niezbędne loginy. Jednocześnie prosimy jednak osoby, które korzystają z tej formy, aby w przypadku rezygnacji, odwołały wizytę. Niestety, codziennie zdarza się sytuacja, że kilka osób, które rano zarejestrowały się do lekarza – nie przychodzi na wizytę. Prosimy Państwa o odwoływanie wizyt, jeśli wiecie, że z nich nie skorzystacie. Można to zrobić przesyłając SMS pod nr tel. 511-719-180.

W ostatnim czasie przez nasze osieckie media społecznościowe przetoczyła się dyskusja pod tytułem: Co się dzieje w Ośrodku Zdrowia? W związku z tym wyjaśniamy, co następuje:

Mamy zapisanych ok. 7500 pacjentów. NFZ przydzielił na tę ilość 3,1 etatu lekarskiego i tylko taką ilość etatów lekarskich finansuje. 3.1 etatu lekarskiego to łącznie ok. 23 godziny dziennie. W czasie 1 godziny lekarz może przyjąć max 6 pacjentów, co daje 138 osób łącznie z wizytami domowymi. Z analizy statystyk wizyt wynika jednak, że dziennie obsługujemy 160 do 260 w (sezonie jesienno-zimowym jest to nie mniej niż 200 osób). Rejestratorzy mogą zarejestrować tylko tylu pacjentów dziennie, ilu mogą przyjąć lekarze.

Problemy z kontaktem telefonicznym w godzinach porannych wynikają z faktu, że dzwoni jednocześnie kilkanaście osób. Rejestratorzy równocześnie obsługują kolejną grupę osób rejestrujących się osobiście. Wg umowy NFZ żadna z form rejestracji (osobista, telefoniczna) nie może być traktowana priorytetowo.

Fakt obecności w rejestracji większej ilości rejestratorów nie zmienia limitu dziennego obsługanych pacjentów, bo jest on ograniczony przez ilość pracujących lekarzy. Nieustannie borykamy się z brakiem lekarzy chętnych do podjęcia stałej pracy w POZ, szczególnie dotyczy to pediatrów. Jest to praca wyczerpująca i odpowiedzialna dla większości lekarzy, mniej atrakcyjna niż praca w szpitalu.

Reasumując, zdajemy sobie sprawę z niedogodności związanych z rejestracją, ale dotyczy to tylko niektórych dni. Z podobnymi trudnościami borykają się wszystkie ośrodki zdrowia w całej Polsce. Jesteśmy otwarci na wszelkie konstruktywne propozycje, uwagi przyjmujemy i na bieżąco analizujemy. Pomimo tych codziennych problemów pracujemy dla Państwa z uśmiechem i pasją.

Pracownicy SPZOZ w Osieku

NIEZNANE LOSY ŻOŁNIERZY Z OSIEKA

KAZIMIERZ BUCZULIŃSKI, CZ. I

Chciał zostać zarządcą majątku ziemskiego, został wyszkolony na lotnika RAF-u, a pracował jako kierowca autobusu. Jego droga z Osieka do Coltishall w Anglii w tragicznych latach II wojny światowej nie była ani łatwa, ani typowa. Ucieczki, poniewierka, niewola, więzienie i wreszcie szkolenie dla lotników w Anglii. Tam zastał go koniec wojny i tam pozostał do końca życia. Napisał swoją biografię, której obszernie fragmenty będziemy drukować w „Echach Osieka”.

Urodziłem się 7 września 1919 roku we wsi Osiek niedaleko Oświęcimia (na Przecznicy) w województwie krakowskim. Oświęcim był bardzo ładnym miastem, miastem handlu dla ludzi z sąsiednich wiosek, w tym dla Osieka. Moja matka i ojciec jeździli tam co czwartek w dzień

targowy małym czterokołowym powozem. Czasami zabierali mnie ze sobą. Mój ojciec był wykwalifikowanym kowalem, specjalizował się w podkuwaniu koni. Jednak Czarny Czwartek, który miał miejsce na Wall Street w USA w 1929 roku, wpłynął również na Polskę. Nastąpił wielki kryzys, większość lokalnych rolników nie była w stanie zapłacić ojcu za jego pracę. Dlatego stopniowo odchodził od kowalstwa, a bardziej zajmował się naszym małym gospodarstwem rolnym. Mieliśmy około 10 akrów ziemi (autor posługuje się miarami angielskimi: 1 akr to 4046,8 m² - przyp. red.) i była ona naszym źródłem utrzymania. Byłem najstarszym dzieckiem, po mnie urodzili się jeszcze Stefan, Feliks, Elsa, Ted, Maria i Waleria. W gospodarstwie mieliśmy konia, trzy krowy, trochę świń, kurczaków, gęsi. Nasze dochody pochodziły z tuczenia i sprzedawania świń, kurczaków oraz sprzedaży jajek. Od młodego wieku pracowałem – pilnowałem krów na polu po powrocie ze szkoły. Zacząłem szkołę w wieku 7 lat. Dystans od domu do szkoły wynosił około dwóch mil (1 mila to 1,609 km – przyp. red.).

Musielśmy – wszystkie dzieci z sąsiedztwa – pokonywać ten dystans każdego dnia, w zimie i w lecie, nie było żadnego transportu. W zimie klasy były

ogrzewane przez wielki piec. Często przychodziły duże mrozy. W takie dni siedzieliśmy stłoczeni wokół tego pieca, odmrażając nasze buty, które były sztywne z zimna. Lekcje zaczynały się o 8.00 rano, kończyły o 13.00. Nie było obiadów w szkole. Musieliśmy przynosić swoje jedzenie, najczęściej chleb wypiekany w domu, bez żadnych dodatków. Gdy wracałem do domu, przeważnie byłem już potwornie głodny, ale mama zawsze czekała na mnie z obiadem. Po szybkim zjedzeniu obiadu, moim zadaniem było pilnowanie trzech krów i kozy, które chodziły wolno po pastwisku. Poza tym musiałem wykonywać typowe prace na gospodarstwie: pilnowanie i karmienie świń, pielienie, żniwa, zbiory ziemniaków. Często pracowaliśmy od świtu do nocy. Nigdy nie mieliśmy dnia wolnego czy wakacji. Po 7 latach, w wieku 14 lat, opuściłem szkołę z dość dobrym świadectwem. Ciężko było o jakąkolwiek pracę, więc pomagałem rodzicom w gospodarstwie.

Zapomniałem wspomnieć o trzech ważnych wydarzeniach. Oto pierwsze z nich. Kiedy miałem 8 czy 9 lat, podpaliłem stodołę, w której rodzice trzymali paszę dla bydła na zimę. Myślałem, że zrobię małe ognisko, takie jak chłopcy, których widziałem w polu poprzedniego dnia. Kiedy ogień się rozprzestrzenił, spanikowałem. Próbowałem go zgasić, ale nie potrafiłem. Pamiętam, jak chowałem się w kartoflisku, wystawiając głowę i patrząc, jak sąsiedzi i strażacy walczą z ogniem, by nie przeszedł na nasz dom. Nie byłem wtedy zbyt duży, nie pamiętam, czy zostałem za to ukarany.

Drugie wydarzenie miało miejsce, gdy miałem 9 czy 10 lat. Siedziałem na ogrodzeniu gospodarstwa. Nagle straciłem równowagę i spadłem na jakieś gałęzie obok płotu. Złamałem kość w dwóch miejscach w prawym przedramieniu, które było w kształcie litery S. Najbliższy lekarz był w Oświęcimiu oddalonym o 10 mil, był bardzo drogi i nikt nie wiedział, czy potrafi nastawiać kości. Ktoś powiedział mamie, że w wiosce oddalonej o 3 mile mieszka znachor, który potrafi to zrobić. Nie mieliśmy transportu, więc z ręką na prowizorycznym temblaku, przeszliśmy z mamą te 3 mile do domu znachora. Zajęło się mną

dwóch mężczyzn. Kazali mamie wyjść, żeby nie słyszała mojego płaczu. Jeden mnie trzymał, bym się nie ruszał, a drugi nastawiał rękę. Był w tym dobry, ponieważ nie mam żadnego śladu po tym złamaniu. Trzecia historia dotyczy mojego zarażenia się malarią. Miałem 10 lub 11 lat, a wyjście z choroby zajęło mi 18 miesięcy. Była to choroba, przez którą jednego dnia miałem wysoką gorączkę, a następnego wszystko było w porządku. Gdy mama myślała już, że z tego nie wyjdę, zabrała mnie do znachora. Zajrzał w kilka ksiąg medycznych i kazał tacie zebrać jakieś zioła. Później te zioła trzeba było ugotować, a napar musiałem pić 3 razy dziennie. W ogóle mi nie pomogły. Pamiętam jedynie, że smakowały okropnie. Dopiero gdy nie wiadomo było, czy przeżyję, zabrano mnie do lekarza w Oświęcimiu, który przepisał mi chininę w płynie, którą musiałem brać 3 razy dziennie. Nigdy w życiu nie posmakowałem czegoś tak gorzkiego. Smak chininy pozostawał w moich ustach 24 godziny na dobę, ale pomogła. Powoli wyzdrowiałem i żyję wystarczająco długo, by móc opowiedzieć tę historię.

W Osieku były dwa katolickie kościoły. Jeden drewniany, zbudowany w XVI wieku, wciąż w dość dobrym stanie, chociaż msze odprawiane były w nim tylko 1 listopada w Dzień Wszystkich Świętych. Pamiętam, jak chodziłem na te msze jako mały chłopiec. Przeważnie wtedy pojawiały się pierwsze opady śniegu, który zostawał z nami do marca kolejnego roku. Drugi kościół był nowy, zbudowany przed I wojną światową. Był większy i nigdzie nie widziałem kościoła piękniej pomalowanego żywymi kolorami. W środku znajdowały się 4 ołtarze i 2 chóry: jeden do śpiewania, a drugi, naprzeciwko głównego ołtarza był dla starszyny wsi i wszystkich, którzy uważali się za kogoś ważnego. Kościół musiał kosztować masę pieniędzy. Stary kościół znajdował się w pewnej odległości od domów. Wszyscy mówili, że jest nawiedzony i nikt nie zbliżał się tam po zmroku, ale gdybym wiedział wtedy to, co wiem teraz, mógłbym w nim nawet spać. Nie sądzę, bym usłyszał cokolwiek poza sowami, nietoperzami, czy myszami i szczurami.

Mój kuzyn, 10 lat starszy ode mnie, ukończył 3-letni kurs rolnictwa zaraz po zakończeniu I wojny światowej i udało mu się dostać pracę jako zarządca w majątku Rudzińskich, gdy był na ostatnim semestrze. Miał on duży wpływ na moje wychowanie i zachowanie w okresie pomiędzy ukończeniem szkoły w wieku 14 lat a rozpoczęciem nauki w szkole rolniczej w wieku 16 lat. Często szedłem 3 mile do jego miejsca pracy, by pomóc mu z księgowością. Nigdy się nie ożenił i nie miał dzieci. Niestety zmarł na atak serca w wieku 45 lat.

W wieku 16 lat oczywistym było dla mnie, że muszę podążać jego śladem i zostałem zapisany do Wyższej Szkoły Rolniczej w Czernichowie (od 1923 r. szkoła nosiła nazwę: Państwowa Średnia Szkoła Rolnicza – przyp. red.) około 10 mil na południowy wschód od Krakowa. Nauka była darmowa, ale rodzice musieli płacić za moje zakwaterowanie. Kwatery były drogie, ale mogliśmy mieszkać w wynajętych pokojach, które były trochę tańsze. Razem z chłopcem z mojej wsi znaleźliśmy pokój około 10 minut spacerem od szkoły. Nie było tak źle, ale właścicielka chciała na nas trochę zarobić i dawała nam mniej jedzenia, więc chodziliśmy wiecznie głodni. Nie mieliśmy żadnego kieszonkowego, by zaspokoić głód, ponieważ rodziców nie było stać, by wysłać nam pieniądze. Była to zapowiedź najgorszego głodu, który czekał na mnie w przyszłości. Niektóre budynki wyglądały na bardzo stare, choć były w dobrej kondycji. Część szkoły składała się z około 200 akrów pola, na którym pracowaliśmy popołudniami, po lekcjach i godzinnej przerwie na obiad. Było też 6 koni, które pracowały na roli oraz 50 krów, które na zmianę karmiliśmy i doiliśmy o 5.00 rano, by potem o 8.00 iść na lekcje. Był też zarządca gospodarstwa, który upewniał się, że dawaliśmy z siebie wszystko, pracując na roli. W szkole było 8 nauczycieli, którzy uczyli nas polskiego, geografii, historii, matematyki, fizyki, biologii, rolnictwa, botaniki, hodowli bydła, zoologii, weterynarii, higieny, religii, ekonomii i księgowości. Mieliśmy też szkolny zespół i co tydzień nauczyciel muzyki przyjeżdżał z Krakowa, by nas uczyć i urządzać próby. Nie mieliśmy dużo czasu na odpoczynek, ale głównie po obiedzie przesiadywaliśmy na korytarzu, gdzie było pianino, stolik do szachów, itd. Rok szkolny trwał od początku września do końca czerwca. W lipcu i sierpniu wysyłano nas na duże gospodarstwa, gdzie uczyliśmy się, jak nimi zarządzać, hodować bydło, konie, świnie i owce. W czasie wakacji w 1937 i 1938 roku pracowałem na tym samym gospodarstwie w Zatorze. Moim zadaniem była pomoc zarządcy gospodarstwa, nadzorowanie robotników, głównie zaangażowanych w żniwa, oranie pól za pomocą koni (nie było traktorów), a także sianokosy, księgowość, itd. W gospodarstwie pracowało dużo młodych i ładnych dziewcząt, ja także im się podobałem, ponieważ byłem wtedy młody i przystojny. Ale byłem zbyt zmęczony, by cokolwiek z tym zrobić. W weekendy miałem trochę czasu na odpoczynek, który spędzałem na kąpeli w krystalicznie czystej wodzie rzeki Skawy. Cdn.

Opracowała Krystyna Czerny

MAŁE ZMIANY – WIELKIE KORZYŚCI

Święto Wszystkich Świętych to dzień, w którym licznie odwiedzamy cmentarze, by celebrować pamięć o swych najbliższych zmarłych. Sprzątamy otoczenie, pielęgnujemy nagrobek, wreszcie kupujemy kwiatowe kompozycje i zapalamy znicze. Cóż złego jest w dbaniu o miejsce pochówku najbliższych, zapyta każdy Polak?

Mianowicie plastik, parafina, stearyna i olej palmowy. O szkodliwości plastiku i jego rozkładzie napisało już setki publikacji – szacuje się, że w zależności od wielkości, budowy i rodzaju plastiku rozkłada się on od 20 do 1000 lat, jednak nigdy nie znikają z powierzchni ziemi, zamieniając się w mikro a później nanoplastik, który przenika do organizmów żywych. Nie ma już miejsca na świecie wolnego od plastiku. Parafina, wykonana jest z odpadów powstałych w procesie rafinacji ropy naftowej, czyli materiału nieodnawialnego. Dodatkowo jej spalanie uwalnia do atmosfery toksyczne toulen i benzen. Szkodliwy wpływ na środowisko ma także spalanie stearyny. Olej palmowy pozyskiwany z plantacji palmy olejowej doprowadził do degradacji lasów deszczowych – najbardziej różnorodnych ekosystemów na świecie, które nazywane są „płucami ziemi”.

To wszystko brzmi strasznie i trudno nam odejść od wielowiekowej tradycji. W 2023 roku gmina Osiek oddała ponad 190 ton plastiku. Proponuję więc zastanowić się, przemyśleć i być może uda się ograniczyć zakup zniczy czy kwiatów.

Żywe wiązanki nie są tak trwałe jak te sztuczne, ale z pewnością są o wiele piękniejsze. Nie da się zrezygnować całkowicie ze zwyczaju przynoszenia ognia na groby bliskich, ale można wprowadzić małe zmiany, które przyniosą wielkie korzyści dla przyszłych pokoleń. Można wybrać stylowe gliniane, metalowe bądź drewniane znicze bądź zamiast trzech kupić po prostu jeden. Można też skorzystać ze zniczy z recyklingu i właśnie dlatego na osieckim cmentarzu stanął regał na używane znicze. Można je na nim zostawić, by ktoś inny mógł z nich skorzystać ponownie lub samemu wziąć używaną sztukę, do czego bardzo zachęcam. Pozornie niewielkie decyzje składają się na dobrostan planety, czyli nasz dobrostan, naszych dzieci i wnuków.

AH

KRONIKA

SIERPIEŃ

1. Klęczar Maria	Osiek	- lat 71
2. Handy Zbigniew	Osiek	- lat 62
3. Urbańczyk Zofia	Osiek	- lat 84
4. Socha Leszek	Osiek	- lat 64
5. Wójcik Artur	Osiek	- lat 55
6. Luranc Stanisław	Osiek	- lat 79
7. Bałys Marcin	Głębowice	- lat 44

WRZESIEŃ

1. Dusik Genowefa	Osiek	- lat 84
2. Zając Grażyna	Głębowice	- lat 67
3. Górkiwicz Jerzy	Głębowice	- lat 72
4. Nakonieczny Piotr	Głębowice	- lat 71
5. Mitoraj Wanda	Osiek	- lat 91

PAŹDZIERNIK

1. Ogórek Wiesław	Osiek	- lat 59
2. Klęczar Szczepan	Osiek	- lat 68
3. Walus Helena	Głębowice	- lat 94
4. Tolarczyk Anna	Osiek	- lat 90
5. Janas Emilia	Osiek	- lat 68

LISTOPAD

1. Mitoraj Jan	Osiek	- lat 93
2. Janik Piotr	Osiek	- lat 62
3. Jurecka Jadwiga	Osiek	- lat 94
4. Wysogład Maria	Głębowice	- lat 87
5. Naglik Mieczysław	Osiek	- lat 71

Sporządziła: Iwona Górowicz

PODZIĘKOWANIE

“Człowiek jest wielki nie przez to, co posiada, lecz przez to, kim jest; nie przez to, co ma, lecz przez to, czym dzieli się z innymi”.

Jan Paweł II

Pragnę serdecznie podziękować wszystkim, którzy wzięli udział w pogrzebie mojej mamy

śp. Genowefy Bindy,

za złożone ofiary na Msze Święte, kwiaty, a przede wszystkim za modlitwę i wsparcie w trudnych chwilach.

Ks. Stanisław Binda

MIKOŁAJKI Z GMINNYM CENTRUM KULTURY

5 grudnia Gminne Centrum Kultury Czytelnictwa i Sportu w Osieku każdego roku zaprasza wszystkie dzieci na spotkanie mikołajowe oraz przedstawienie teatralne. Przychodzą przedszkolaki z Jedynki, przyjeżdżają maluchy

z Dwójki i z Głębowic, zapraszamy także dzieci, które nie są zapisane do przedszkola. Wszystkie dzieci otrzymały paczki ze słodyczami. Tegoroczne przedstawienie „Gdzie się podział święty Mikołaj?” było zabawne i pouczające. Dzieci z radością pomogły w poszukiwaniach brodatego Świętego. Kiedy udało się go odnaleźć, zaśpiewały mu piosenki.

V POZYTYWNY BAZAR CHARYTATYWNY DLA NELI HAŁAT Z OSIEKA

W niedzielę 8 grudnia w sali WDK w Osieku odbył się kolejny Pozytywny Bazar Charytatywny dla Neli Hałat z Osieka. Były pokazy taneczne, barmańskie, akrobacyjne, koncerty i mnóstwo atrakcji

dla dzieci; warkoczyki, malowanie twarzy, dekorowanie pierniczek. Oprócz kiermaszu pięknych ozdób świątecznych, stroików, lampionów i innych śliczności, można było kupić coś smacznego – wędliny, gotowe dania i ciasto.

Nela Hałat zmagają się z kruczowym porażeniem połowicznym, zaburzeniami drogi widzenia, ma proble-

my z rozwojem – rodzice Neli do tej pory nie znają ostatecznej diagnozy, potrzebują ciągłych badań i konsultacji a to wiąże się z niewyobrażalnymi dla przeciętnej rodziny kosztami. I tutaj właśnie pojawia się grupa absolutnie Pozytywnych Ludzi, którzy niosą nadzieję na lepsze jutro. W Osieku mamy z nimi do czynienia po raz V. Co roku początkiem grudnia organizują Pozytywny Bazar Charytatywny w Osieku, na którym zbierają środki na rodzinę, która mierzy się z wyzwaniami związanymi z poważną chorobą dziecka. Stowarzyszenie Pozytywni działa bardzo aktywnie na terenie całego powiatu oświęcimskiego. Organizują nie tylko eventy, ale także m.in. prowadzą internetowe aukcje, zbierają plastikowe nakrętki, organizują różne wyzwania, by POMÓC.

Komisja oceniająca prace konkursowe

Podczas Bazaru w Osieku przyznano nagrody laureatom i wyróżnionym w czterech konkursach. Nagrody wręczył Wójt Gminy Osiek Marek Jasiński, który od lat aktywnie włącza się w pomoc przy wydarzeniach organizowanych przez Pozytywnych w Osieku.

AH

SPORT

LEKKOATLETYCZNE NADZIEJE OLIMPIJSKIE

30 września na stadionie AWF w Krakowie rozegrano zawody lekkoatletyczne w ramach akcji „Lekkoatletyka dla Każdego”. Wystartowały dzieci z klas piątych i młodsze, osobno w kategorii dziewcząt i chłopców. Celem głównym tej imprezy było wyłonienie reprezentacji województwa małopolskiego, która wystąpi w finale ogólnopolskim. Dwójka uczniów z SP 1 Osiek awansowała do zawodów finałowych w dwuboju lekkoatletycznym. Maria Sikora zajęła II miejsce w biegu na 600 m i w skoku wzwyż, a Igor Gawron był drugi w skoku w dal i w biegu na 60 m. Bardzo dobrze zaprezentowały się również kaja Kolasa i Martyna Pacyga w skoku w dal i biegu na 60 m.

FINAŁ OGÓLNOPOLSKI „LEKKOATLETYCZNE NADZIEJE OLIMPIJSKIE” – SPAŁA 10.11.2024 R.

W finale wystartowali reprezentanci poszczególnych województw, wyłonieni uprzednio w eliminacjach wojewódzkich. Nasi uczniowie wypadli bardzo dobrze. Igor Gawron w skoku w dal i w biegu na 60 m zajął 5. miejsce, a Maria Sikora była 8. w skoku wzwyż i w biegu na 600 m. Wielkie gratulacje! Dziękujemy Rodzicom, panu Szymonowi Gawronowi, pani Katarzynie Kubień i panu Bartłomiejowi Kolasie za pomoc w dowiezieniu dzieci na zawody i opiekę podczas trwania rozgrywek.

TRZY MEDALE W RZUTACH DLA SP1 Z OSIEKA!

Podczas rozgrywanych 7 października w Oświęcimiu Powiatowych Igrzyskach Młodzieży w indywidualnej lekkiej atletyce uczniowie z naszej szkoły awansowali do finału wojewódzkiego. Zdobyli trzy medale: złoty, srebrny i brązowy. Do dalszego etapu kwalifikowali się zawodnicy zajmujący pierwsze i drugie miejsca w swoich konkurencjach, także z naszej szkoły awansowało dwoje uczniów: Malwi-

na Bogdan, która zajęła 1. miejsce w rzucie oszczepem i Oliwier Talik – 2. miejsce w pchnięciu kulą. Sofia Prysvitla w kuli zajęła 3. miejsce, Kacper Kapica był czwarty w biegu na 100 m, a Sebastian Gara wywalczył 4. miejsce w rzucie oszczepem. Gratulujemy zawodnikom i mamy nadzieję na ich kolejne medale.

SP 1 Osiek reprezentowali: Oliwier Garwacki, Sebastian Grzechacki, Kacper Kapica, Michał Żmuda, Oliwier Talik, Sebastian Gara, Malwina Bogdan, Sofia Prysvitla, Magdalena Pacyga, Julita Żondlak, Julia Michalak i Kamila Cendrowska. Opiekunem młodzieży była pani Magdalena Jasińska

FINAŁ WOJEWÓDZKI MAŁOPOLSKICH IGRZYSK MŁODZIEŻY W INDYWIDUALNEJ LIDZE LEKKOATLETYCZNEJ – TARNÓW, 18.10.2024 R.

Dwoje naszych uczniów – Malwina Bogdan i Oliwier Talik wystartowało w zawodach wojewódzkich w lekkiej atletyce. Malwina zajęła 6. miejsce w rzucie oszczepem, a Oliwier był 9. w pchnięciu kulą. W tym roku obsada zawodów była mocna, więc pierwsza dziesiątka dla naszych zawodników to dobry wynik. Oboje wywalczyli rekordy życiowe w swoich konkurencjach. Serdeczne gratulacje dla młodzieży i podziękowania dla taty Malwiny, pana Grzegorza Bogdana, za bezpieczne dowiezienie dzieci na zawody.

POWIATOWE IGRZYSKA DZIECI W HALOWEJ PIŁCE NOŻNEJ – RAJSKO, 5.11.2024 R.

Uczennice i uczniowie ZSP Nr 1 w Osieku wywalczyli trzecie miejsce w zawodach Szkolnego Związku Sportowego rozgrywanych o mistrzostwo powiatu oświęcimskiego. W rywalizacji uczestniczyły drużyny dziewcząt i chłopców ze szkół wyłonionych wcześniej w eliminacjach gminnych. Uczennice z Osieka wystąpiły w składzie: Maria Kasperek, Maria Sikora, Kamila Czachowska, Martyna Luranc,

Oliwia Hałat, Wiktoria Kusak, Michalina Żmudka, Lilianna Bernaś, Lena Bienia-Fereira, Emilia Borak, Lena Dudziak, Martyna Zając, Amelia Żurek i Anna Bies. Drużynę przygotowała Magdalena Jasińska.

ZSP NR 1 W OSIEKU

Reprezentacja chłopców: Wojciech Tłałka, Michał Bąbacz, Hubert Gabryś, Igor Gawron, Gabriel Dłouchy, Emil Wysogład i Nikodem Gros. Trener – Edmund Mieszczak.

Gratulujemy naszym uczniom i czekamy na ich kolejne sukcesy.

PASOWANIE NA PRZEDSZKOLAKA

Pasowanie na przedszkolaka, to pierwsza, ale jakże ważna uroczystość dla maluszków, które dopiero rozpoczynają swoją przedszkolną przygodę. W naszym przedszkolu 25 października do grona przedszkolaków zostały uroczyście włączone dzieci z grupy „Krasnoludków” i „Zajączków”. Przedszkolaki dzielnie przygotowywały się do tego wyjątkowego dla nich wydarzenia. Mali artyści, mimo że dopiero od kilku tygodni chodzą do przedszkola, zaprezentowali się z jak najlepszej strony. Były wiersze, piosenki ilustrowane ruchem oraz taniec w parach.

Po części artystycznej nastąpił akt pasowania, czyli dotknięcie ramienia każdego przedszkolaka ogromną kredką przez Panią Dyrektor Monikę Rycerz. Nie zabrakło też drobnych upominków oraz pamiątkowych zdjęć. Życzymy wszystkim przedszkolakom samych radosnych dni, pełnych uśmiechu, a rodzicom zadowolenia ze swoich pociech.

EF

„JEST TAKIE MIEJSCE NA MAPIE ŚWIATA – POLSKA! TO MOJE MIEJSCE, TUTAJ MOCNIEJ BIJE MI SERCE!”

11 listopada 1918 roku był bardzo szczęśliwym dniem dla wszystkich Polaków. Właśnie tego dnia po wielu latach niewoli Polska odzyskała niepodległość. Dlatego co roku 11 listopada obchodzimy nasze święto narodowe - Święto Niepodległości. W naszym przedszkolu obchodziliśmy je w tym roku 8 listopada. Tego dnia dzieci ze wszystkich grup przedszkolnych w odświętnych strojach i kotylionach zebrały się w holu przedszkola, by wspólnie rozpocząć obchody tego ważnego święta. Przedszkolaki z grupy

„Wiewiórek” poprzez wiersze przybliżyły ważne treści dotyczące historii naszej Ojczyzny. Dzieci wraz z pracownikami przedszkola dumnie, przyjmując właściwą postawę, odśpiewały hymn Polski „Mazurek Dąbrowskiego”. Głównym celem spotkania było kształtowanie miłości i przywiązania do kraju ojczystego, jego kultury i tradycji oraz poznanie symboli narodowych naszego kraju.

Dzień Niepodległości stał się bardzo radosnym dniem w naszym przedszkolu i mamy nadzieję,

że zapadnie on w pamięci naszych „Małych Polaków”. Dzięki udziałowi w tego typu uroczystościach przedszkolaki od najmłodszych lat uczą się patriotyzmu, kształtują pozytywne postawy i uczucia patriotyczne.

SPOTKANIE Z POLICJĄ

W poniedziałek 21 października nasze przedszkolaki odwiedzili policjanci z Komendy Powiatowej Policji w Oświęcimiu. Przypomnieli dzieciom zasady bezpiecznego poruszania się w ruchu drogowym, a w szczególności przechodzenia przez jezdnię. Ponadto zaprezentowali charakterystyczne elementy policyjnego stroju. Największą atrakcją był pokaz radiowozu policyjnego wraz z jego sygnałami dźwiękowymi.

CZERWONE MAKI POD MONTE CASSINO

Tematem przewodnim tegorocznego Dnia Niepodległości były dzieje osieczan – żołnierzy II Korpusu Polskiego walczących w czasie II wojny światowej w bitwie o Monte Cassino we Włoszech. Na podstawie materiałów zebranych przez panie Marzenę Borkowską i Krystynę Czerny – członkinie Towarzystwa Miłośników Osieka, pani Małgorzata Gwóźdź przygotowała scenariusz wydarzenia, które głęboko zapadło w pamięć widzom.

Pasjonujące losy osieczan przedstawili uczniowie naszej szkoły. Ich spokojne życie w Osieku przerwał wybuch wojny. Zostali zmobilizowani, a ich tułaczka wędrówka rozpoczęła się wraz z cofającym się wojskiem polskim i prowadziła przez sowiecką niewolę i łagry. Dopiero po napaści Niemiec nazistowskich na Związek Sowiecki żołnierze ci wraz z tysiąca-

mi innych Polaków uwięzionych w ZSSR trafili do ośrodków tworzonego pod dowództwem gen. Andersa polskiego wojska. Ich epopeja wojenna trwała nadal, prowadząc przez kraje arabskie do Włoch. Tam wzięli udział w okupionej ogromną daniną krwi zwycięskiej bitwie o Monte Cassino. Niestety, wśród tysięcy poległych wtedy Polaków był i osieczanin Jan Kwaśniak.

Oprawę muzyczną spektaklu zapewniła pani Bernadeta Stawowczyk-Zemanek ze swoim chórem szkolnym i solistami. Na pianinie perfekcyjnie grał Filip Mozołowicz.

Widowisko zostało pokazane zarówno uczniom naszej szkoły, jak i mieszkańcom gminy Osiek 11 listopada.

PRZEDSTAWIENIE MITOLOGICZNE „CIERPIENIA DEMETER”

9 października na sali WDK odbyła się premiera przedstawienia „Cierpienia Demeter” w wykonaniu szkolnego koła teatralnego. Uczniowie klas 4-8 śledzili losy bogini, która poszukiwała swej córki Kory, porwanej przez Hadesa. W rolę Demeter wcieliła się Sofia Prysvitla. Pokazała na scenie całą gamę emocji – od rozpaczki po radość. Także pozostali aktorzy świetnie wcielili się w swoje role.

Szczególnie przejmującą sceną była modlitwa głodujących wieśniaków, którzy prosili boginię urodzaju, by powstrzymała swój gniew.

Spektakl zakończył się jednak optymistycznie greckim tańcem radości.

PARADA MITOLOGICZNA

Starożytna Grecja po dziś dzień inspiruje wielu twórców, również uczniów naszej szkoły. Na paradę mitologiczną przybyły prawie wszystkie greckie boginie i bogowie: Atena z sową, łuczniczka Artemida, bogini urodzaju Demeter i jej córka Persefona, najpotężniejsza bogini Olimpu Hera, bogini ogniska domowego Hestia, piękna Afrodyta, Erynie – boginie zemsty i kary, gromowładny władca bogów Zeus, Hades z wiernym psem Cerberem, boski posłaniec

Hermes, bóg słońca Helios, Hefajstos, Ares, bóg teatru Dionizos, władca mórz Posejdon oraz najpiękniejszy z bogów Apollo.

Przygotowanie się do parady wymagało czasu i energii. Należało zadbać o strój i atrybuty oraz zaprezentować postać. Wysiłek bogów i bogiń włożony w przygotowania został doceniony. Nie ma przesady w stwierdzeniu, że nasi uczniowie są po prostu boscy! Dziękujemy wszystkim rodzicom i opiekunom dzieci, którzy wzięli udział w przygotowaniu strojów i rekwizytów.

V KONKURS PIĘŚNI PATRIOTYCZNEJ „SPRAGNIENI WOLNOŚCI

8 listopada 2024r w Domu Kultury w Przeciszowie odbyły się przesłuchania uczestników konkursu, w którym wzięły udział dzieci i młodzież z terenu gmin Doliny Karpią. Uczennica naszej szkoły

Maja Januszewska z klasy III wyśpiewała I miejsce w tym konkursie! Maja wykonała przepiękną pieśń „Żołnierzu Panienko” do słów Jerzego Jurandota z muzyką Jerzego Wasowskiego. Gratulujemy i życzymy kolejnych, wspaniałych muzycznych interpretacji.

SP NR 2 W OSIEKU

SZCZĘŚLIWY TYDZIEŃ INSPIRUJĄCEJ KREATYWNOŚCI STIK – NAUKA PRZEZ ZABAWĘ

Od 16 do 18 października w Dwójce odbywał się STIK, czyli Szczęśliwy Tydzień Inspirującej Kreatywności. Jego celem było rozbudzenie wśród uczniów umiejętności poznawczych. Przygotowano dla nich wiele atrakcji. Uczestniczyli w historycznej grze terenowej „W hołdzie Powstańcom Warszawskim 2024”. Śpiewali pieśni powstańcze, wykonywali plakat, układali list powstańca do bliskich, pokonywali

tor sprawnościowy, rzucali granatem, uczyli się bandażować. Wyjechali także do Obserwatorium Astronomicznego w Sopotni Wielkiej. Najciekawszym punktem wyprawy okazała się wizyta w Młodzieżowej Stacji Kosmicznej ISS, w skali 1:1, gdzie zainstalowane urządzenia umożliwiły uczniom obejrzenie kosmicznych spektakli i prezentacji, a także samodzielne przeprowadzenie wylosowanej „misji kosmicznej”. W ostatnim dniu zamiast uczestniczyć w typowych lekcjach pracowali w sześciu blokach tematycznych: humanistycznym, językowym, informatycznym, przedmiotów ścisłych, kulinarnym i sportowym.

Innowacyjny sposób przekazania wiedzy spotkał się z entuzjazmem uczniów.

UCZNIOWIE KLAS I–III W KLEKS MAGIA KINA

17 października najmłodszy uczniowie udali się na wycieczkę do Kleks Magia Kina na wystawę ukazującą kulisy powstania filmu „Akademia Pana Kleksa”. Podziwiali oryginalne kostiumy, scenografię i rekwizyty wykorzystane w adaptacji. Oprócz tego uczestniczyli w warsztatach, tworząc rysunek profesora Ambrożego Kleksa oraz replikę amuletu księcia Vincenta.

PAMIĘTAJMY O TYCH, KTÓRZY ŻYLI TU PRZED NAMI... – MARIA "MAKA" RUDZIŃSKA

Tegoroczne obchody Narodowego Święta Niepodległości rozpoczęto od zaśpiewania 4 zwrotek „Mazurka Dąbrowskiego”, w ten sposób Dwójka włączyła się w ogólnopolską akcję „Szkoła do hymnu”. Następnie obejrzano akademię „Pamiętajmy o tych, którzy żyli tu przed nami...”. Przedstawienie przybliżyło losy osieckiej rodziny Rudzińskich oraz historię życia i okoliczności śmierci Marii „Maki” Rudzińskiej, która była sanitariuszką w Powstaniu Warszawskim i zmarła w czasie jego trwania. W występy młodych aktorów wplecione zostały pieśni patriotyczne wykonane przez przedszkolaków oraz chór szkolny.

Na zakończenie akademii Przewodnicząca rady Gminy, pani Małgorzata Bańdur powiedziała, że ze wzruszeniem oglądała inscenizację, ponieważ jej tata znał Marię Rudzińską i o niej opowiadał. Należy przypominać, że w wydarzeniach, które wpływały na losy Polski, Europy a nawet świata, uczestniczyli osieczanie.

NIEPODLEGŁOŚCIOWY TURNIEJU PIŁKI RĘCZNEJ SZKÓŁ PODSTAWOWYCH O PUCHAR WÓJTA GMINY OSIEK

Obchody Narodowego Święta Niepodległości w Dwójce kojarzą się nie tylko z uroczystą akademią, ale również z emocjami sportowymi.

Już po raz XVI uczniowie z gminy Osiek uczestniczyli w Niepodległościowym Turnieju Piłki Ręcznej Szkół Podstawowych o Puchar Wójta Gminy Osiek. Po emocjonującym spotkaniu I miejsce zajęli uczniowie SP Nr 2 w Osieku, II – zawodnicy z ZSP Nr 1 w Osieku, a III – szczypiorniści z ZSP w Głębowicach. Zmaganiom przyglądał się gość honorowy zawodów i fundator pucharów Wójt Gminy Osiek, Pan Marek Jasiński.

SP 2 Osiek reprezentowali: Krzysztof Kulczyk, Kacper Kuwik, Konrad Płonka, Przemysław Kwaśniak, Marcel Kramarczyk, Jakub Pilarz, Agata Kwaśniak, Paulina Mitoraj, Julia Kozłowska, Kinga Klęczar, Adrianna Jekiełek.

SUKCESY SPORTOWE UCZENNIC DWÓJKI

I miejsce w Powiatowych i Rejonowych Igrzyskach Młodzieży Szkolnej w koszykówce 3x3 – Julia Kozłowska (K), Kinga Klęczar, Agata Kwaśniak z klasy VIIIA, Paulina Mitoraj z klasy VIIIB.

I miejsce w Powiatowych Igrzyskach Młodzieży Szkolnej w halowej piłce nożnej – Julia Kozłowska (K), Agata Kwaśniak, Kinga Klęczar z kl. VIIIA, Paulina Mitoraj z kl. VIIIB, Maja Bies, Alina Feruga z klasy VII.

II miejsce dziewcząt w Powiatowych Igrzyskach Dzieci w unihokeju – Roksana Jekiełek (K), Oliwia Klęczar z klasy VIa, Ewa Tobiczek, Zuzanna Jekiełek, Paulina Stawowy z klasy VIb, Lena Klęczar, Julia Szałkowska z klasy V.

ŚLUBOWANIE PRZEDSZKOLAKÓW

Pierwszą ważną uroczystością w życiu każdego dziecka przekraczającego próg przedszkola jest pasowanie na przedszkolaka. 23 października na przedszkolaków zostały pasowane „MISIE”, czyli dzieci w wieku 3–5 lat. Uroczystość rozpoczęły występy starszaków z grupy „SOWY”. Po nich swoje umiejętności wokalne, recytatorskie i taneczne zaprezentowały „MISIE”, które złożyły następnie uroczyste ślubowanie. Pasowania dokonał Dyrektor ZSP Andrzej Sokalski. Na pamiątkę tak ważnego dnia wręczono każdemu dziecku dyplom i róg obfitości. Gratulujemy naszym wspaniałym przedszkolakom!

DZIEŃ PLUSZOWEGO MISIA

Dzień Pluszowego Misia to dzień, o którym pamiętają w naszej placówce wszystkie dzieci. Tego dnia każdy przedszkolak przyszedł na zajęcia ze swoim „milutkim przyjacielem”, więc w przedszkolnych salach zaroilo się od maskotek wszelkich kolorów i rozmiarów. Wszystkie były śliczne i wyjątkowe. Warto pamiętać, że pluszowy miś to kultowa zabawka na całym świecie i mimo upływającego czasu oraz pojawiania się coraz bardziej nowoczesnych rozrywek,

bywa największym przyjacielem dzieci i to nie tylko tych najmłodszych. Dlatego też o Dniu Pluszowego Misia pamiętali również uczniowie. W tym dniu przeprowadzono dwie akcje w ramach innowacji „Razem raźniej”. Uczniowie klas młodszych wykonywali papierowe misie, które miały być upominkiem dla kolegi z klasy. Zrobili je z wielką starannością, a radość obdarowanego sprawiła uśmiech na twarzy darczyńcy. Z kolei uczniowie klas starszych własnoręcznie wykonali pluszowe misie na zajęciach technicznych pod okiem pani Małgorzaty Targowskiej oraz pani Marioli Drabczyk, która pokazała im jak szyc na maszynie i się nią posługiwać. Część misiów uczniowie uszyli samodzielnie z wykorzystaniem igły i nitki. Misie zostały spakowane i opisane słowami: „Nie zgubiłem się, ale jeśli na Twojej twarzy pojawił się uśmiech to zabierz mnie ze sobą”. Misie zostały rozmieszczone na terenie Głębowic i Osieka, by móc sprawić komuś radość. Może jeszcze nie wszystkie zostały odnalezione? Zapraszamy do zabawy!

WYCIECZKA DO WADOWIC

14 listopada uczniowie klas 1–4 udali się na wycieczkę do Wadowic, podczas której oglądali magiczny występ grupy „Magik Show”. Magicy zaprezentowali swoje umiejętności, nawiązując do książki „Akademia Pana Kleksa”. Zajęcia magii bardzo zaintrygowały uczniów, którzy pewnie do tej pory zastanawiają się, w jaki sposób wykonane zostały niektóre sztuczki. Następnie wszyscy udali się na wadowicki rynek.

Tego dnia klasy 1–3 zwiedziły także muzeum patrona naszej szkoły – Jana Pawła II. Wizytę w domu papieża uczniowie poprzedzili degustacją pysznych kremówek papieskich, którymi zajął się w młodości Karol Wojtyła. Odwiedzili także wadowicki kościół parafialny, gdzie zobaczyli m.in. chrzcielnicę, w której mały Karol był chrzczony. W muzeum pogłębili swoją wiedzę na temat życia papieża Polaka, począwszy od chwil jego narodzin aż do śmierci. Wszystkich zainteresowały niewielkie, skromnie wyposażone pomieszczenia jego domu z czasów dzieciństwa i młodości. Chwile spędzone w muzeum były okazją do zgłębienia bogatego życia

i pracy Ojca Świętego Jana Pawła II oraz uświadomienia sobie, że jest on dla nas nie tylko dumą narodową, ale przede wszystkim wzorem do naśladowania.

DZIEŃ UŚMIECHU

„Nigdy nie zapominaj się uśmiechać, bo dzień bez uśmiechu jest dniem straconym”.

O tym, że warto się uśmiechać wiedzą uczniowie Szkoły Podstawowej w Głębowicach. 18.10.2024 r. uczniowie ubrani na żółto „zarażali się” uśmiechem. Wzięli także udział w zabawie „Poznajmy się” – losowali kolorowe bużki z imieniem i nazwiskiem ucznia naszej szkoły. Następnie osoba, która wylosowała swojego kolegę lub koleżankę ze szkoły miała oddać bużkę adresatowi, przedstawiając i witając się z nim. Mimo nieśmiałości, skrępowania, ale również ekscytacji, uczniowie stanęli na wysokości zadania i wszystkie bużki zostały rozdane! Zaraz po tym bużki trafiły na plakat promujący Dzień Uśmiechu. Akcja ta pokazała, że wszyscy jesteśmy zgranym i zintegrowanym zespołem szkolnym. Powyższe działania prowadzone były w ramach innowacji „Razem raźniej”.

„RAZEM PRZECIWKO PRZEMOCY”

W październiku w każdej klasie zostały przeprowadzone zajęcia dotyczące przeciwdziałania przemocy rówieśniczej w szkole. Uczniowie zostali poinformowani o tym, czym jest przemoc i jakie są jej rodzaje. Podczas prezentacji i pogadarek dowiedzieli się, co robić i do kogo się zwrócić, gdy są ofiarami przemocy lub jej świadkami. Wykonywali ćwiczenia, podczas których starali się rozwiązywać potencjalne problemy. W czasie godzin wychowawczych uczniowie i uczennice wykonali plakaty o tematyce „Stop przemocy rówieśniczej”. Klasy 1–3 wykonali Kodeks Szkoły Bez Przemocy.

ŚWIĘTO NIEPODLEGŁOŚCI

W piątek 8 listopada w naszej szkole obchodziliśmy Święto Niepodległości. Tego dnia społeczność szkolna zebrała się w sali gimnastycznej, by obej-

rzeć okolicznościowy apel przypominający historię odzyskania przez nasz kraj niepodległości w 1918 r. Uroczystość rozpoczęła się odśpiewaniem „Mazurka Dąbrowskiego”. Potem na scenie zaprezentowali się uczniowie klasy szóstej, którzy przedstawili zebrany przejmującą historię Janka, żołnierza, który za wolność Polski zapłacił najwyższą cenę – życie. Opowieść przeplatana była żołnierskimi piosenkami, które wykonał chór złożony z uczniów klasy szóstej i siódmej. Całość zakończył występ przedszkolaków, którzy zaśpiewali piosenkę „Moja flaga”.

Teatr Muzyczny IWIA

Izabela Witwicka
Jacek Ozimkowski

z towarzyszeniem
Krakowskiej
Salonowej
Orkiestry
Camerata

w widowisku

Miłość Muzyką Wyśpiewana

Barwny świat, pełen radości, humoru, zadumy i artystycznych emocji.
Zapraszamy w podróż do świata cudownych melodii ze znanych musicali, operetek i oper, w której zaprezentuje się niezwykle utalentowana para śpiewaków i aktorów, solistów polskich scen muzycznych – Izabela Witwicka i Jacek Ozimkowski.

Krakowska Salonowa Orkiestra Camerata w Osieku
www.gospolnia.pl e-mail: info@gospolnia.pl

występnie:
Izabela Witwicka
Jacek Ozimkowski

libretto, reżyseria – Izabela Witwicka
scenariusz muzyczny – Jerzy Kłobowicz
produkcja i realizacja – Teatr Muzyczny IWIA

Krzysztof Łakoczy – skrzypce
Jerzy Kłobowicz – fortepian
Andrzej Mazurki – śpiewak
Wiesław Murzański – wiolonczela

Sala WDK w Osieku

3 stycznia 2025 roku godz. 18:00

cena 90 zł

bilety do nabycia w Bibliotece Publicznej w Osieku (Urzędu Gminy I piętro)
tel. 33 8458 155

KÓŁKO ROLNICZE

ZAPRASZA DO KORZYSTANIA Z OFERTY USŁUG SPRZĘTEM ROLNICZYM

Zapraszamy również do tankowania na Stacji Paliw i zakupów.

W ofercie:

- paliwa z koncernu Orlen,
- oleje przekładniowe,
- oleje silnikowe,
- oleje hydrauliczne,
- oleje do kosiarek, pił i kos spalinowych,
- oleje do skuterów,
- płyny chłodnicze,
- akcesoria i kosmetyki samochodowe i motocyklowe.

Biuro - 33 845 83 80
Stacja Paliw - 509 358 042

STACJA PALIW

KÓŁKO

pon.-pt. 6⁰⁰-18³⁰ sobota 7⁰⁰-17⁰⁰

NOWOŚĆ – BRONA TALERZOWA!

OFERUJEMY

- **OGRODZENIA** MUROWANE • SIATKOWE • PANELOWE
- **USŁUGI KOPARKO-LADOWARKĄ**
- **USŁUGI MINIKOPARKĄ** (2,0 t oraz 4,0 t)
- **TRANSPORT SAMOCHODEM CIĘŻAROWYM** (do i powyżej 3,5 t)
- **USŁUGI ZIEMNE I ROZBIÓRKOWE**
- **UTWARDZANIE TERENU**
- **WYCINKA DRZEW Z RĘBAKIEM**
- **KOWALSTWO ARTYSTYCZNE**
- **AUTOMATYKA DO BRAM**
- **USŁUGI ŚLUSARSKIE**

☎ 530 652 788

✉ ogrodeniabogdan@interia.pl

🌐 www.ogrodeniaodpodstaw.pl

ELEWACJE

📍 Janusz Kasperczyk
ul. Miodowa 61
Polanka Wielka

☎ +48 502 367 476

USŁUGI STOLARSKO-BUDOWLANE

USŁUGI POGRZEBOWE

ROBERT HAŁAT

UL. SŁONECZNA 67
32-608 OSIEK

785 978 206
33 84 58 435

WWW.HALAT-OSIEK.PL

STAL-DET

Leszek Górkiewicz
ul. Cicha 3, 32-608 Osiek
tel.: 500 140 262
tel.: 516 044 410
e-mail: stal-det_leszek@wp.pl

Oferujemy:

- salon okien i drzwi
- materiały:
 - wod. - kan.
 - elektryczne
- płytki, panele podłogowe
- wszelkie materiały budowlane od A do Z
- wyposażenie łazienek
- narzędzia
- części samochodowe na zamówienie
- chemia gospodarcza

Usługi:

- kompleksowy montaż okien, drzwi i bram
- docieplanie budynków
- usługi ogólnobudowlane

F.H.U. „Mag-Met” SKUP ZŁOMU GŁĘBOWICE

Oferuje:

SKUP ZŁOMU STALOWEGO, KOLOROWEGO
Głębowice, ul. Oświęcimska 6

Oferujemy również odbiór złomu własnym transportem z domu klienta. Ważymy złom na miejscu (waga elektroniczna na aucie) i od razu wypłacamy pieniądze za towar.

Tel. 782-832-551

NASZE ATUTY TO UCZCIWOŚĆ I WYSOKIE CENY

STACJA KONTROLI POJAZDÓW

KOS/020/P

STACJA KONTROLI POJAZDÓW
MARIUSZ KLEKOT

CZYNNE

PN - PT 7:00 - 20:00
SOB 8:00 - 14:00

MARIUSZ KLEKOT
603 402 501
tel. 794 942 350
m.kleko@interia.pl

ul. Spokojna 31, MALEC

LUKASEK

kamieniarstwo

Usługi Kamieniarsko Betoniarskie
Grzegorz Lukasek
ul. Długa 287, 32-607 Polanka Wielka
tel. 608 314 878, 504 085 881
www.lukasek.eu
e-mail: lukasekgrzegorz@interia.pl

LUKASEK

kamieniarstwo

Usługi Kamieniarsko Betoniarskie
Grzegorz Lukasek
ul. Długa 287, 32-607 Polanka Wielka
tel. 608 314 878, 504 085 881
www.lukasek.eu
e-mail: lukasekgrzegorz@interia.pl

**U PRODUCENTA
NAJTANIEJ!**

ZAOSZCZĘDŹ DO 30%

*SZCZEGÓŁY NA ZAKŁADZIE

OFERUJEMY

BLATY KUCZENNE • ŁAZIENKOWE
ŁAZIENKI • POSADZKI • ELEWACJE • LADY
KOMINKI • UMYWALKI • OBIEKTY SAKRALNE • ITP

*4000m² kamienia na zakładzie w różnych kolorach

SPRZEDAŻ HURTOWA I DETALICZNA

TEL. 608 314 878

*SZCZEGÓŁY NA ZAKŁADZIE

Święta Bożego Narodzenia niosą ze sobą wiele radości i refleksji.
W tych wyjątkowych dniach życzymy zdrowia, spokoju i wielu wspólnych chwil
spędzonych w gronie najbliższych, a także wszelkiej pomyślności w Nowym 2025 Roku.

Przewodnicząca Rady Gminy
Małgorzata Bańdur

Wójt Gminy Osiek
Marek Jasiński

Niech świąteczna atmosfera spokoju i szczęścia zagości w sercach nas wszystkich a nadchodzący
nowy rok 2025 przyniesie pomyślność i piękny uśmiech każdego dnia. Wesółych Świąt!

Edyta Matyjasik-Kulig – sołtys Głębowic
Rada Sołecka

Pełnych ciepła, spokoju i radości
Świąt Bożego Narodzenia
Oraz pomyślności i sukcesów w nowym 2025 roku
Życzą sołtys Stanisław Gąsiorek i Rada Sołecka

Zdrowych i wesółych Świąt Bożego Narodzenia i szczęśliwego Nowego Roku
życzą radni

Małgorzata Noga i Kamil Hałat

Z okazji Świąt Bożego Narodzenia życzymy ciepła i spokoju w gronie najbliższych. Niech te Święta
staną się źródłem siły i optymizmu, a Nowy Rok przyniesie pomyślność i spełnienie marzeń.

Dyrektor i Pracownicy
Muzeum Pamięci Mieszkańców
Ziemi Oświęcimskiej

Szanowni Czytelnicy!

Życzymy, by w tym szczególnym czasie spotkanie z narodzonym Jezusem przymnożyło nam wiary
w troskę i opiekę Boga w każdym dniu, rozproszyło lęk i smutek, i pozwoliło z odwagą i nadzieją
wkroczyć w Nowy Rok. Życzymy, by Święta Bożego Narodzenia były przeżyte w bliskości z Bogiem
i rodziną, a Nowy Rok – dobrym czasem.

Błogostawionych Świąt Bożego Narodzenia i wszelkiej obfitości w 2025 roku.

Ks. Bogusław Wądrzyk – proboszcz z Osieka Dolnego
Ks. Przemysław Gorzółka – wikariusz

"Dziecię mam się narodziło. Syn został nam dany".
Tajemnica Bożego Narodzenia znów staje się naszym udziałem. Radujemy się
tym wspomnieniem i pełni życzliwości go przeżywamy. Życzę wszystkim
dostrzeżenia Bożego Syna i przyjęcia Go w swoje życie jako największego
z darów, Który daje nam życie wieczne.

Ks. Stanisław Binda - proboszcz z Osieka Górnego

Niechaj się weseli święty, bo bliski jest zwycięstwa, niech się raduje grzesznik, bo dane jest mu prze-
baczenie. Niech powróci do życia poganin, bo do życia jest powołany. W małym Świętym Dziecku Bóg
daje nam zbawienie. Niech Gwiazda Betlejemaska zwiastuje nam, w sercu na nowo tę dobrą nowinę,
niech się rozraduje serce i uwierzy Jezusowi, niech się umocni nadzieją na cały Nowy Rok!
Niech Nowonarodzony oświeca drogi codziennego życia, obdarza błogostawieństwem i pomaga
życie czynić szczęśliwym.

Wesółych i ciepłych świąt dla wszystkich mieszkańców naszej Gminy.

ks. J. Ponc – proboszcz z Głębowic